

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 276)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	16. november 2000

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000 {{SPA}} dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender) samt mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med Norge og Island den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 - vedlægges Justitsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Kære<DOCUMENT_START> udenrigsminister.

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt aktuelle notater vedrørende de sager inden for Justitsministeriets og Skatteministeriets ansvarsområder, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) samt mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november {{SPA}} 1. december 2000.

Det bemærkes, at de aktuelle notater ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

<DOCUMENT_START>**Oversigt over aktuelle notater vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) samt mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november {{SPA}} 1. december 2000.**

Side:

4-8	Dagsordenspunkt 1	Program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.
9-14	Dagsordenspunkt 2	Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EF-domsforordningen).
15-24	Dagsordenspunkt 3	Rådets forordning om gensidig fuldbyrdelse af afgørelser om samværsret.
25-29	Dagsordenspunkt 4	Rådets forordning om forlængelse af tilskyndelses- og udvekslingsprogrammet for aktørerne på det civilretlige område (Grotius-civilret).
30-32	Dagsordenspunkt 5	Status for arbejdet vedrørende beskyttelse af euroen (eventuel rammeafgørelse om beskyttelse af euroen).
33-38	Dagsordenspunkt 6	Det Europæiske Politiakademi.
39-42	Dagsordenspunkt 7	Ændring af Europol-konventionen med henblik på udvidelse af Europolis mandat til at omfatte alle former for hvidvask.
43-45	Dagsordenspunkt 8	Rådets henstilling vedrørende Europolis støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.
45-47	Dagsordenspunkt 9	Europolis arbejdsprogram for 2001.
48-49	Dagsordenspunkt 10	Undersøgelse af kontrollen af containere i Den Europæiske Unions havne.
50	Dagsordenspunkt 11	Trusselsvurdering for så vidt angår terrorisme.
51-54	Dagsordenspunkt 12	Rådsafgørelse om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed
55-56	Dagsordenspunkt 13	Rådsafgørelse om oprettelse af et europæisk netværk for uddannelse af dommere og anklagere.
57-59	Dagsordenspunkt 14	Anden statusrapport om evalueringen af medlemslandenes ordninger for gensidig retshjælp i forbindelse med beslaglæggelse af formuegoder.
60-64	Dagsordenspunkt 15	Program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.
65-67	Dagsordenspunkt 16	Situationsrapport vedrørende organiseret kriminalitet i 1999.
68-70	Dagsordenspunkt 17	Rådsafgørelse om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt netværk.
71-72	Dagsordenspunkt 18	Kommissionens meddelelse om kriminalitetsforebyggelse.
73-75	Dagsordenspunkt 19	Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af IT-kriminalitet.
76-82	Dagsordenspunkt 20	Rammeafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indekrysnings eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

83-84	Dagsordenspunkt 21	Seminar om ungdomskriminalitet.
85-86	Dagsordenspunkt 22	Forklarende rapport til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager.
87-94	Dagsordenspunkt 23	Vedrørende: Schengen-informationssystemet. I Budget for 2001 for Sirene (fase II) og Helpdesk II Budget for 2001 for SISNET III Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter til C.SIS tredje kvartal 2000. IV Oversigt over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS V Nye funktioner i SIS II
95-100	Dagsordenspunkt 24	Rådets afgørelse om Schengen-reglernes iværksættelse i forhold til de nordiske lande.
101-105	Dagsordenspunkt 25	Rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

Vedrørende: Program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.

Nyt notat.

1. Baggrund

Med ikrafttrædelsen af Amsterdamtraktaten 1. maj 1999 blev det civilretlige samarbejde overført fra afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (3. søjle) til afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (1. søjle). Ved samme lejlighed blev traktatbestemmelserne herom udbygget og præciseret.

I konklusionerne fra mødet i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 (pkt. 33) udtalte Det Europæiske Råd, at *"en øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme sammen med den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen vil kunne lette samarbejdet mellem myndighederne og fremme den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder"*. Det støttede princippet om gensidig anerkendelse, der *"bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og strafferetlige område"*.

På det civilretlige område opfordrede Det Europæiske Råd (pkt. 34) Kommissionen til *"at fremsætte et forslag om yderligere begrænsning af de mellemliggende foranstaltninger, der stadig kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse eller en dom i den anmodede stat. Som et første skridt bør disse mellemliggende procedurer afskaffes for så vidt angår afgørelser om mindre krav på handels- og forbrugerområdet samt med hensyn til visse retsafgørelser i familietvister (f.eks. krav vedrørende underholdsbidrag og samværsret). Sådanne afgørelser vil da automatisk blive anerkendt i hele EU uden mellemliggende procedurer eller grund til at nægte fuldbyrdelse. I forbindelse hermed kan der fastlægges minimumsstandards for specifikke aspekter af den civile retspleje."*

Endelig anmodede Det Europæiske Råd (pkt. 37) *"Rådet og Kommissionen om inden december 2000 at vedtage et program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse"*. Det Europæiske Råd tilføjede, at der i forbindelse med dette program *"også [bør] sættes et arbejde i gang med hensyn til et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument og de aspekter af retsplejen, som det skønnes nødvendigt at vedtage fælles minimumsstandards for, således at princippet om gensidig anerkendelse lettere kan gennemføres under overholdelse af medlemsstaternes grundlæggende retsprincipper."*

På den baggrund er der under fransk formandskab i 2. halvår af 2000 udarbejdet udkast til et arbejdsprogram for gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse på det civilretlige område. Et tilsvarende arbejdsprogram er udarbejdet på det strafferetlige område. Arbejdsprogrammerne vil blive forelagt Rådet (retlige og indre anliggender) til godkendelse på mødet den 30. november - 1. december 2000.

Efter artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender).

Da arbejdsprogrammet er af politisk og proceduremæssig karakter, ses det ikke at være omfattet af det danske forbehold.

Det følger derimod af forbeholdet, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af konkrete foranstaltninger, som der med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV måtte blive fremsat forslag om til udmøntning af de politiske retningslinier i arbejdsprogrammet. Sådanne foranstaltninger vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

- Indhold**

Arbejdsprogrammet for gensidig anerkendelse på det civilretlige område er opdelt i 3 sektioner, hvor man først klarlægger de områder, på hvilke der skal gøres fremskridt, dernæst fastlægger arten og rækkevidden af de mulige fremskridt samt fremgangsmåden og endelig afgrænser de forskellige etaper for de fremskridt, der skal gøres.

Der sondres i den forbindelse mellem forslag til udbygning og forbedring af eksisterende instrumenter for gensidig anerkendelse samt nye instrumenter på områder, som ikke er omfattet af eksisterende instrumenter. Endelig opstilles der visse forslag til ledsageforanstaltninger, som ikke direkte vedrører spørgsmålet om gensidig anerkendelse, men har relevans i den forbindelse. En central del af arbejdsprogrammet vedrører begrænsning, og ultimativ t afskaffelse, af den såkaldte eksekvaturprocedure, som er den formelle prøvelse, en udenlandsk retsafgørelse undergives som led i fuldbyrdelsen i en anden medlemsstat.

Arbejdsprogrammet tager udgangspunkt i Bruxelles I-konventionen fra 1968 (EF-domskonventionen), som er det grundlæggende instrument for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i EU. Bruxelles I-konventionen finder anvendelse på alle borgerlige sager, herunder handelssager, som ikke udtrykkeligt er undtaget fra konventionens anvendelsesområde. Undtaget er efter konventionens artikel 1 sager om fysiske personers retlige status samt deres rets- og han dleevne, formueforholdet mellem ægtefæller, arv efter loven eller testamente, konkurs, akkord og andre lignende ordninger, social sikring samt voldgift.

Det bemærkes i den forbindelse, at der på rådsmødet (retlige og indre anliggender) 30. november {{SPA}} 1. december 2000 forventes politisk enighed om den forordning, som efter et længerevarende revisionsarbejde skal afløse Bruxelles I-konventionen. I kraft af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltager Danmark ikke i vedtagelsen af Bruxelles I-forordningen, men Danmark har tilkendegivet ønske om at blive tilknyttet lerne ved indgåelse af en mellemstatslig aftale med Fællesskabet. Forordningen ændrer ikke på anvendelsesområdet.

Derimod har Rådet den 29. maj 2000 vedtaget den såkaldte Bruxelles II-forordning (1347/2000/EF), der supplerer Bruxelles I-konventionen/-forordningen med regler for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser om separation, skilsmisse og omstødelse af ægteskab samt retsafgørelser om forældremyndighed, der træffes i den forbindelse.

Rådet har ligeledes den 29. maj 2000 vedtaget den såkaldte konkursforordning (1346/2000/EF), der supplerer Bruxelles I-konventionen/-forordningen med regler for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i konkurssager.

I kraft af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender finder de to forordninger {{SPA}} som træder i kraft henholdsvis den 1. marts 2001 og den 31. maj 2002 {{SPA}} ikke anvendelse for Danmark. Danmark har imidlertid fremsat ønske om at blive tilknyttet reglerne ved indgåelse af en mellemstatslig aftale med Fællesskabet.

I arbejdsprogrammet lægges der op til, at **Bruxelles I-konventionen/-forordningen** etapevis bør suppleres med:

- Indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.
- Forenklede procedurer for tvister om mindre krav.
- Foranstaltninger, der skal styrke virkningerne i domsstaten (fuldbyrdelse uanset appel samt foreløbige retsmidler).
- Yderlige begrænsning og til sidst fuldstændig afskaffelse af eksekvaturproceduren startende med retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag.

Der lægges op til, at **Bruxelles II-forordningen** etapevis bør suppleres med:

- Afskaffelse af eksekvaturproceduren for afgørelser om samværsret (forordningsforslag er fremsat af det franske formandskab).

- Et nyt instrument eller en revision af forordningen, der inddrager ugifte samlevende og forældremyndighedsafgørelser vedrørende disses børn.
- Udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte retsafgørelser truffet før og efter dommen til separation/skilsmissе.
- Indførsel af de forenkledе procedurer, som med Bruxelles I-forordningen kommer til at gælde i formueretlige sager.
- Foranstaltninger, der skal styrke virkningerne i domsstaten (fuldbyrdelse uanset appel samt foreløbige retsmidler).
- Yderlige begrænsning og til sidst fuldstændig afskaffelse af eksekvaturproceduren.

Herudover lægges der op til udarbejdelse af **nye instrumenter** om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på områder, hvor der i dag ikke findes EU-instrumenter.

Det drejer sig navnlig om det skifteretlige område, hvor der lægges op til udarbejdelse af instrumenter, der omhandler gensidig anerkendelse af retsafgørelser vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige konsekvenser af opløsningen af papirløse forhold samt retsafgørelser vedrørende arv efter loven eller testamente. Det forudsættes endvidere, at sådanne instrumenter etapevis skal effektiviseres på samme måde som det foreslås for Bruxelles I og II forordningerne.

Endelig omtales visse **ledsageforanstaltninger** startende med de allerede fremsatte forslag vedrørende bevisoptagelse og Det Civilretlige Netværk. Det foreslås herudover at overveje:

- Minimumsstandards for så vidt angår civil retspleje og harmonisering af reglerne for forkyndelse af retslige dokumenter.
- Foranstaltninger, der letter fuldbyrdelsen af retsafgørelser, herunder foranstaltninger, der gør det muligt at identificere de forskellige aktiver i en skyldners formue.
- Foranstaltninger, der skal lette borgernes adgang til domstolene.
- Foranstaltninger, der skal lette information af offentligheden.

Afslutningsvis lægges der op til, at Kommissionen fem år efter programmets vedtagelse skal forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om gennemførelsen, der også vil kunne indeholde henstillinger vedrørende yderligere foranstaltninger, som efter Kommissionens opfattelse er nødvendige.

1. Europa-Parlamentet

Arbejdsprogrammet har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

• Høring mv.

Arbejdsprogrammet har ikke været sendt i høring.

• Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Arbejdsprogrammet har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

• Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke for nærværende at have betydning for sagen.

• Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Arbejdsprogrammet har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Som anført under punkt 1 må konkrete foranstaltninger til udmøntning af de politiske retningslinier i arbejdsprogrammet forventes omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Danmark deltager således ikke i kommende vedtagelser af sådanne foranstaltninger, der ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EF-domsforordningen).

Nyt notat.

1. Baggrund

Rådet iværksatte i december 1997 et arbejde med revision af EF-domskonventionen (ofte også benævnt Bruxelles I-konventionen), som indeholder regler om domstolenes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager. Revisionsarbejdet blev afsluttet i april 1999 med et udkast til en revideret konvention, som blev godkendt af Rådet i maj 1999.

Med Amsterdamtraktaten er det civilretlige samarbejde omfattet af det nye afsnit IV i EF-traktaten, og Kommissionen har under henvisning hertil fremsat et forslag til forordning, som skal træde i stedet for EF-domskonventionen. Kommissionens forslag, som bygger på det af Rådet godkendte udkast til en revideret konvention, henviser til hjemlen i EF-traktatens artikel 61, litra c.

Ændringen af EF-domskonventionen til en forordning har nødvendiggjort en række tekniske justeringer i forhold til det reviderede konventionsudkast, som Rådet godkendte i maj 1999. Forhandlingerne herom er nu næsten afsluttet, og forordningen forventes forelagt Rådet (retlige og indre anliggender) på mødet den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 med henblik på politisk enighed. Formel vedtagelse vil herefter ske hurtigst muligt.

Efter artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten.

Da retsgrundlaget for Kommissionens forslag er EF-traktatens artikel 61, litra c, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

2. Indhold

EF-domskonventionen

EF-domskonventionen af 27. september 1968 er udarbejdet under henvisning til EF-traktatens artikel 293 (tidligere artikel 220) som et led i det almindelige mellemstatslige samarbejde på det civilretlige område.

Formålet med EF-domskonventionen er at forenkle formaliteterne vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og at styrke retsbeskyttelsen inden for Fællesskabet. Konventionen indeholder således regler dels om domstolenes kompetence, dels om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Danmark tiltrådte EF-domskonventionen i 1986. Konventionen er senere ændret i forbindelse med Spaniens og Portugals tiltrædelse af konventionen, der fik virkning for Danmark i 1996. Konventionen er senest tiltrådt af Østrig, Sverige og Finland og gælder således nu i alle 15 medlemsstater.

EF-domskonventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 325 af 4. juni 1986 om EF-domskonventionen mv., som ændret ved lov nr. 209 af 29. marts 1995.

Forordningsforslaget

Forordningsforslaget er udtryk for en revision af den gældende EF-domskonvention og viderefører i vidt omfang konventionens regler uændret.

I forordningsforslaget foreslås dog samtidig en lang række ændringer i forhold til EF-domskonventionens regler. De vigtigste ændringer i værnetingsreglerne omfatter:

- en ny definition af selskabers og andre juridiske personers hjemsted

- kontraktsværneting et præciseres for de hyppigst forekommende kontrakter, nemlig køb af løsøre og levering af tjenesteydelser
- sager om erstatning uden for kontrakt kan anlægges ikke alene på det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået, men også på det sted, hvor skadetilføjjelsen vil kunne foregå
- forbrugerværneting et udvides til at omfatte alle grænseoverskridende forbrugeraftaler, hvor den erhvervsdrivende udøver erhvervsmæssig virksomhed i forbrugers land, forudsat at aftalen er omfattet af denne virksomhed
- forsikringsværneting et giver nu også sikrede og begunstigede mulighed for at anlægge sag ved deres eget hjemting
- arbejdstagerværneting et gives en klarere udformning ved en placering i en ny selvstændig afdeling, og det sikres, at kun arbejdstageren kan påberåbe sig dette værneting
- sager om leje af fast ejendom: ændring af undtagelsen vedrørende midlertidig privat brug
- en ny definition af tidspunktet for, hvornår der indtræder litispendens, dvs. hvornår en sag skal anses for anlagt med den virkning, at en tilsvarende sag mellem de samme parter ikke kan anlægges i en anden medlemsstat
- ændring af reglerne om indbyrdes sammenhængende krav.

De vigtigste ændringer i reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse omfatter:

- en forenkling af den såkaldte eksekvaturprocedure, dvs. den procedure, der anvendes, når en retsafgørelse ønskes fuldbyrdet i en anden medlemsstat
- under eksekvaturproceduren kan også den ret, der træffer afgørelse i tredje instans, udsætte sagen eller betinge fuldbyrdelse af sikkerhedsstillelse, hvis den pågældende retsafgørelse er appelleret i domsstaten
- en eventuel fri proces for domhaveren omfatter nu hele eksekvaturproceduren og ikke kun første instans
- anerkendelse og fuldbyrdelse kan kun nægtes under henvisning til grundlæggende retsprincipper, hvis retsafgørelsen åbenbart strider mod grundlæggende retsprincipper
- ændring af betingelserne for at nægte anerkendelse og fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom
- anerkendelse og fuldbyrdelse kan ikke nægtes under henvisning til afgørelsen af præjudicielle spørgsmål af person-, familie- eller arveretlig karakter.

En detaljeret beskrivelse af de foreslåede ændringer er indeholdt i det grundnotat, som blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 25. oktober 1999 og til Folketingets retsudvalg den 26. oktober 1999.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har den 21. september 2000 afgivet en udtalelse om forordningsforslaget.

I udtalelsen foreslås en ændring af forordningens bestemmelser om forbrugerværneting, der har til formål at præcisere anvendelsen af dette værneting i forbindelse med elektronisk handel. Endvidere foreslås nye bestemmelser om aftaler om udenretlig tvistbillæggelse i forbindelse med elektronisk handel og om fuldbyrdelse af forlig, der er indgået i overensstemmelse med en alternativ ordning for billæggelse af tvister, som er godkendt i henhold til et af Kommissionen anerkendt system. Endelig foreslås en ændring af forsikringsværneting et, således at søgsmål på forsikringstagerens, sikredes eller den begunstigedes hjemting kun kan ske i sager vedrørende individuelle forsikringsaftaler.

4. Høring

Forslaget har været sendt til høring hos Domstolsstyrelsen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenterne for Københavns Byret, retten i Århus, retten i Odense, retten i Ålborg og retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Forbrugerrådet, Håndværksrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Finansrådet, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Danske Finansieringsselskabers Forening, Arbejdsministeriet, Erhvervsministeriet, Finansstyrelsen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Markedsføringsforbund, Dansk Industri, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Dansk Handel og Service, Det Danske Handelskammer, Byggeriets Firkant, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsbureau Forening, Dansk Postordreforening, Akademikernes Centralorganisation, Landsorganisationen i Danmark, Specialarbejderforbundet i Danmark, Politiforbundet i Danmark og HK Landsklubben Dommerkontorerne.

Domstolsstyrelsen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenterne for Københavns Byret, retten i Århus, retten i Odense, retten i Ålborg og retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Advokatrådet, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Danske Finansieringsselskabers Forening, Arbejdsministeriet, Finansstyrelsen, Akademikernes Centralorganisation, Specialarbejderforbundet i Danmark og HK Landsklubben Dommerkantorerne har ingen bemærkninger til forslaget.

Dommerfuldmægtigforeningen finder det væsentligt, at forordningen bygger på det velovervejede og gennemarbejdede forslag, som blev udarbejdet af den af Rådet nedsatte arbejdsgruppe.

Foreningen finder det endvidere væsentligt, at der også for Danmarks vedkommende sker en revision af EF-domskonventionen.

Det Danske Handelskammer anbefaler, at Danmark hurtigst muligt kobler sig på den nye forordning, da det danske forbehold har som konsekvens, at danske virksomheder ikke umiddelbart vil nyde godt af de forbedringer, som forordningsforslaget lægger op til.

Dansk Handel og Service finder det utilfredsstillende og uholdbart, at Danmark ikke deltager i udformningen af forordningen, som indeholder meget væsentlige regler for såvel erhvervslivet som forbrugere.

Dansk Handel og Service opfordrer til, at denne uholdbare situation afklares, og at der i det mindste sker en hurtig afklaring af, om Danmark overhovedet skal eller kan tiltræde revisionen af EF-domskonventionen. Efter Dansk Handel & Services opfattelse er det tvingende nødvendigt, at Danmark som minimum får mulighed for bilateralt at tiltræde revisionen af EF-domskonventionen, når de andre lande har vedtaget forordningen.

Herudover har Dommerfuldmægtigforeningen, Forbrugerrådet, Erhvervsministeriet, Dansk Arbejdsgiverforening, Finansrådet, Dansk Industri, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Dansk Handel og Service, Det Danske Handelskammer, Danmarks Rederiforening og Dansk Rejsebureau Forening i deres høringssvar fremsat bemærkninger til forskellige specifikke bestemmelser i forordningsforslaget.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Subsidiaritetsprincippet

Ifølge Kommissionens begrundelse for forslaget er formålet med forslaget at forbedre og fremskynde den fri bevægelighed for retsafgørelser i civile sager på det indre marked. Forslaget indgår som led i gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fuldstændig fri bevægelighed for personer, og hvor borgerne kan gøre deres rettigheder gældende under påberåbelse af de samme garantier, som de er sikret i deres eget land. De enkelte medlemsstater kan ikke selv nå disse mål, og på grund af de grænseoverskridende aspekter er det derfor nødvendigt med en fællesskabsindsats. Den foreslåede forordning begrænser sig til det minimum, der kræves for at nå de fastsatte mål, og går ikke videre end nødvendigt.

Forslaget skønnes således at være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1 er forslaget til forordning omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Danmark deltager således ikke i vedtagelsen af forordningen, der ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Såfremt Danmark tilknyttes de reviderede regler ved en mellemstatslig aftale, vil gennemførelsen af aftalen i dansk ret nødvendiggøre ændringer i lov om EF-domskonventionen mv.

En sådan aftale skønnes ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser af betydning.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Det reviderede udkast til EF-domskonvention blev forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) i maj 1999.

Grundnotat om forordningsforslaget er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 25. oktober 1999 og til Folketingets Retsudvalg den 26. oktober 1999.

Forordningsforslaget har været forelagt for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg og for Folketingets Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. marts 2000.

Vedrørende: Rådets forordning om gensidig fuldbyrdelse af afgørelser om samværsret.

Nyt notat.

1. Baggrund

På mødet i Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 tilkendegav Det Europæiske Råd bl.a., at øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme i kombination med indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning kan lette samarbejdet mellem de nationale myndigheder og fremme den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder. Det Europæiske Råd udtalte derfor, at man støttede princippet om gensidig anerkendelse, som bør være "hjørnestenen" inden for EU-samarbejdet på både det civilretlige og strafferetlige område. Det Europæiske Råd opfordrede herefter Kommissionen til bl.a. at:

"fremsætte et forslag om yderligere begrænsning af de mellemliggende foranstaltninger, der stadig kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse eller en dom i den anmodede stat. Som et første skridt bør disse mellemliggende procedurer afskaffes for så vidt angår afgørelser om mindre krav på handels- og forbrugerområdet samt med hensyn til visse rets afgørelser i familietvister (f.eks. krav vedrørende underholdsbidrag og samværsret). Sådanne afgørelser vil da blive automatisk anerkendt i hele EU uden mellemliggende procedurer eller grunde til at nægte fuldbyrdelse. I forbindelse hermed kan der fastlægges minimumsstandarder for specifikke aspekter af den civile retspleje".

Den Franske Republik har bl.a. under henvisning hertil udarbejdet et udkast til Rådets forordning (EF) om gensidig fuldbyrdelse af afgørelser om samværsret, som har til formål at lette udøvelsen af samværsret for så vidt angår børn, hvis forældre er skilt eller separeret eller har fået deres ægteskab omstødt.

Som begrundelse for forslaget har Den Franske Republik i øvrigt henvist til, at det af hensyn til det indre markedes effektivitet er nødvendigt at forbedre og fremskynde den frie bevægelighed for afgørelser i civile anliggender.

Udkastet til forordning skal endvidere ses i sammenhæng med Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn (Bruxelles II-forordningen) (Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000), som blev vedtaget af Rådet den 29. maj 2000. Med denne forordning, som erstattede den såkaldte Bruxelles-II-konvention af 28. maj 1998, blev der indført ensartede regler for kompetence i ægteskabssager samt i sager om forældremyndighed over fælles børn, hvis spørgsmålet opstår i forbindelse med ægteskabssagen. Forordningen indeholdt endvidere bestemmelser om anerkendelse af afgørelser truffet i sådanne sager og, for så vidt angår afgørelser om forældremyndighed, regler om fuldbyrdelse heraf.

Det nye forordningsforslag henviser til hjemlen i EF-traktatens artikel 61, litra c, jf. artikel 65. Afgørelser efter artikel 61, litra c, træffes i en overgangsperiode på 5 år {{SPA}} efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 {{SPA}} af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 67, stk. 1.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 forventes en orienterende drøftelse af visse centrale spørgsmål i forordningsudkastet. Det vides endnu ikke, præcis hvilke spørgsmål formandskabet ønsker drøftet på rådsmødet. Det imidlertid formodes, at drøftelserne vil vedrøre i hvert fald anvendelsesområdet og afskaffelsen af eksekvaturprocedur muligvis også reglerne om automatisk tilbagegivelse af barnet.

Efter artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender).

Da retsgrundlaget for Kommissionens forslag er EF-traktatens artikel 61, litra c, jf. artikel 65, deltager Danmark ikke i kommende vedtagelse af forordningen, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

• **Indhold**

Indledning

Forordningsforslaget har til formål at lette udøvelsen af samværsret for så vidt angår børn, hvis forældre er skilt eller separeret eller har fået deres ægteskab omstødt, og skal som nævnt ses i sammenhæng med Bruxelles II-forordningen.

Forslaget til forordning går imidlertid på en række punkter videre end Bruxelles II-forordningen. Efter Bruxelles II-forordningen skal eksigible afgørelser som f.eks. forældremyndighed, der er truffet i én medlemsstat anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater. Afgørelsen skal dog forinden være blevet erklæret for eksigibel i fuldbyrdesstaten.

I det foreliggende udkast til forordning, foreslås det derimod som noget nyt **{{SPA}}** med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelser om samværsret **{{SPA}}** at der inden for forordningen anvendelsesområde indføres et princip om gensidig anerkendelse af eksigibiliteten af afgørelser om samværsret indenfor EU **{{PU2}}**s medlemsstater. Fremsættes der således anmodning om tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse om samv er truffet i én EU-medlemsstat, vil denne afgørelse ikke først skulle erklæres for eksigibel af myndighederne i en anden medlemsstat for at kunne fuldbyrdes der. Den udenlandske afgørelse skal derimod i fuldbyrdesøjemed behandles som en national afgørelse.

Det er dog en forudsætning herfor, at den pågældende afgørelse er eksigibel i den medlemsstat, hvor den er truffet, ligesom det bl.a. foreslås, at indehaveren af forældremyndigheden skal kunne fremsætte visse nærmere bestemte indsigelser mod fuldbyrdelsen af afgørelsen om samværsret, hvorefter fuldbyrdelsen vil kunne sættes i bero.

Det bemærkes i øvrigt, at der med udkastet til forordning alene fremsættes en række processuelle regler, som skal finde anvendelse i forbindelse med en tvangsmæssig gennemførelse af en afgørelse om samværsret. Afgørelsen af, om der overhovedet skal være samvær, træffes derimod alene i henhold til national ret, ligesom forordningen i øvrigt ikke finder anvendelse, når forældrene frivilligt har indgået aftale om samvær.

Forordningsforslaget er opdelt i 7 kapitler omhandlende; anvendelsesområde, gensidig anerkendelse af eksigibiliteten for afgørelser om samværsret, nægtet udøvelse af samværsret, ændring af afgørelser om samværsret, øjeblikkelig tilbagegivelse af barnet, samarbejde og afsluttende bestemmelser.

Kapitel I **{{SPA}} Anvendelsesområde**

Forordningen finder anvendelse på afgørelser om ægtefællers ret til samvær med fælles børn, som skal fuldbyrdes på en anden medlemsstats område end den, hvis myndigheder som har truffet afgørelsen (artikel 1). Det er dog en betingelse, at barnet er under 16 år på det tidspunkt, hvor afgørelsen ønskes fuldbyrdet.

Forordningen skal som nævnt ses i sammenhæng med Bruxelles II-forordningen om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn.

Forordningen omhandler således alene afgørelser om samvær, der træffes i umiddelbar forbindelse med en sag om separation, skilsmisse og omstødelse af ægteskab. Forordningen finder derimod f.eks. ikke anvendelse på afgørelser om samværsret, som træffes efter afslutningen af selve ægteskabssagen, eller på ægtefællernes frivillige aftaler herom, ligesom den ikke finder anvendelse på samværsret med hensyn til børn af ugifte forældre.

Herudover skal afgørelsen om samværsret være truffet af myndigheder, hvis kompetence allerede er fastlagt ved Bruxelles II-forordningen, jf. herved denne forordnings artikel 2-8.

Forordningen omfatter i lighed med Bruxelles II-forordningen udover retssager også ikke-judicielle procedurer ved en offentlig myndighed svarende til et dansk statsamts behandling af ægteskabssager.

Kapitel II **{{SPA}} Gensidig anerkendelse af eksigibiliteten af afgørelser om samværsret**

Artikel 2 og 3 fastslår princippet om gensidig anerkendelse af eksigibiliteten af afgørelser om samværsret og virkningen heraf.

Efter artikel 2 skal en afgørelse om samværsret, som er truffet i én medlemsstat (oprindelsesstaten), uden videre anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat (anerkendelsesstaten). Det er dog en forudsætning herfor, at den pågældende afgørelse er eksigibel i oprindelsesstaten, ligesom indehaveren af forældremyndigheden i henhold til artikel 4-6 vil kunne gøre indsigelser mod fuldbyrdelsen, som herefter vil kunne sættes i bero, jf. nærmere om disse bestemmelser nedenfor.

Spørgsmålet om, hvorvidt en afgørelse er eksigibel i oprindelsesstaten, afgøres efter national ret i oprindelsesstaten. Artikel 13, stk. 2, som omtales nedenfor, indeholder en række krav til dokumentationen herfor.

Forordningen adskiller sig herved fra ordningen i Bruxelles II-forordningen, hvorefter en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet i én medlemsstat, for at kunne fuldbyrdes i en anden medlemsstat først skal erklæres for eksigibel i denne anden medlemsstat. Den pågældende afgørelse skal således efter reglerne i Bruxelles II-forordningen **{{SPA}}** udover at være eksigibel i henhold til oprindelsesstatens lovgivning **{{SPA}}** ligre eksigibel i anerkendelsesstaten.

Virkningen af den gensidige anerkendelse af en afgørelse om samværsret er reguleret i forordningens artikel 3. Efter denne bestemmelse indebærer anerkendelsen af eksigibiliteten af en afgørelse om samvær efter artikel 2, at de samme fuldbyrdelsesmidler, som dem der gælder for eksigible afgørelser i anerkendelsesstaten, finder tilsvarende anvendelse på den udenlandske afgørelse.

Den udenlandske afgørelse om samværsret har således, når den er eksigibel, samme virkning som en national afgørelse, og den udenlandske afgørelse skal i fuldbyrdelsesøjemed behandles som en national afgørelse.

Kapitel III {{SPA}} Nægtet udøvelse af samværsret

Som anført ovenfor følger det af artikel 2 og 3, at afgørelser om samvær, der er truffet i en medlemsstat, uden videre skal anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater.

Artikel 4 og 5 indeholder imidlertid en række bestemmelser, hvorefter fuldbyrdelsen af en afgørelse om samværsret enten kan sættes i bero eller helt kan nægtes.

Ifølge artikel 4 kan fuldbyrdelsen af afgørelser om samvær således stilles i bero, hvis indehaveren af forældremyndigheden godtgør, at der er risiko for, at udøvelsen af samværsretten som følge af ændrede forhold alvorligt og direkte vil være til skade for barnets sjælelige og legemlige sundhed, eller at der allerede findes en eksigibel afgørelse i anerkendelsesstaten, som er uforenelig med den udenlandske afgørelse om samværsret.

Herudover følger det af artikel 5, at en afgørelse om samværsret ikke skal fuldbyrdes, hvis der foreligger en endelig afgørelse, hvori det er fastslået, at der foreligger en af de grunde til ikke at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse, som er fastsat i Bruxelles-forordningen.

Der kan i den forbindelse henvises til artikel 15 i Bruxelles II-forordningen, hvoraf det b.a. følger, at afgørelser om forældremyndighed kan nægtes anerkendt, hvis:

- en anerkendelse klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som begæring om anerkendelse rettes til,
- afgørelsen er truffet, uden at barnet er blevet hørt,
- det indledende processkrift ikke er forskriftsmæssigt forkyndt eller meddelt en udebleven sagsøgt i så god tid, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at sagsøgte med sikkerhed har accepteret afgørelsen,
- afgørelsen er truffet uden, at indehaveren af forældremyndigheden er blevet hørt,
- afgørelsen er uforenelig med en afgørelse om forældremyndighed, der efterfølgende er truffet i den medlemsstat, som anmodningen er rettet til, eller
- afgørelsen er uforenelig med en afgørelse om forældremyndighed, der efterfølgende er truffet i en anden medlemsstat eller den ikke-medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og denne senere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 6-8 indeholder de nærmere processuelle bestemmelser for behandlingen af en begæring fra indehaveren af forældremyndigheden om udsættelse af fuldbyrdelsen efter artikel 4, herunder om efter hvilket lands retsregler sagen skal behandles samt om høring af barnet.

Indsigelser efter artikel 5 behandles derimod efter procedurerne i Bruxelles II-forordningen.

Kapitel IV - Ændring af afgørelsen om samværsret

I henhold til artikel 9 må myndighederne i den stat, hvor barnet opholder sig under udøvelsen af samværsretten, ikke erklære sig kompetente til at behandle en anmodning fra den af forældrene, som udøver samværsretten, om at ændre den oprindelige afgørelse om samværsret under henvisning til, at barnet nu har sin sædvanlige opholdssted i samværsstaten.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at indehaveren af forældremyndigheden ikke risikerer, at udøvelsen af samværsretten misbruges til at få ændret afgørelsen om forældremyndighed.

Det pågældende lands myndigheder har dog kompetence til at bringe forløbige retsmidler i anvendelse, hvis det er nødvendigt for at sikre barnets øjeblikkelige beskyttelse, og dette hensyn ikke kan varetages af myndighederne i det land, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted.

Selvom tidspunktet for, at barnet skal tilbage til indehaveren af forældremyndigheden er indtruffet, vil der således kunne træffes de nødvendige midlertidige beskyttelsesforanstaltninger vedrørende barnets opholdssted, f.eks. hvis barnet bliver alvorligt sygt under opholdet i samværsstaten eller i øvrigt vil lide overlast, hvis der ikke træffes en sådan afgørelse. Der må dog alene være tale om midlertidige foranstaltninger. Barnet skal tilbage til indehaveren af forældremyndigheden, og den midlertidige afgørelse er således uden retlig betydning for spørgsmålet om forældremyndighed.

Kapitel V {{SPA}} Øjeblikkelig tilbagegivelse af barnet

Gives barnet ikke tilbage til indehaveren af forældremyndigheden, når den tid for udøvelsen af samværsret, som er fastsat i samværsafgørelsen, udløber, kan indehaveren af forældremyndigheden efter artikel 10 kræve øjeblikkelig tilbagegivelse af barnet.

I henhold til artikel 11 skal de nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor barnet opholder sig, herefter uden videre efterkomme anmodningen og bestemme, at barnet straks skal gives tilbage til forældremyndighedsindehaveren. Den af forældrene, der er tilkendt samværsret, kan ikke modsætte sig tilbagegivelsen, hverken under henvisning til, at den oprindelige afgørelse ikke er truffet i overensstemmelse med bestemmelserne i Bruxelles II-forordningen, eller at der er truffet en afgørelse, som tilkender vedkommende forældremyndighed, ligesom det er udtrykkeligt fastsat, at den pågældende ikke vil kunne påberåbe sig bestemmelserne i artikel 13 i Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser.

Kapitel VI {{SPA}} Samarbejde

I henhold til artikel 12 skal hver medlemsstat udpege en centralmyndighed, som skal forestå samarbejdet med de øvrige medlemsstaters centralmyndigheder med henblik på at sikre udøvelsen af samværsret samt at sikre barnets tilbagegivelse til forældremyndighedsindehaveren. Bestemmelsen indeholder herudover en nærmere beskrivelse af centralmyndighedernes opgaver i den forbindelse.

I artikel 13 fastsættes det bl.a., hvilke dokumenter en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om samværsret skal være ledsaget af. Der skal således bl.a. foreligge dokumentation for, at afgørelsen er eksigibel i oprindelsesstaten.

Kapitel VII {{SPA}} Afsluttende bestemmelser

Efter artikel 14 i forordningsudkastet finder Bruxelles II-forordningen i øvrigt anvendelse i forbindelse med behandlingen af sager om fuldbyrdelse af afgørelser om samværsret, som er omfattet af forordningen, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i forordningen.

Artikel 15 {{SPA}}17 indeholder en række bestemmelser om. bl.a. tilpasning og ændring af bilagene til forordningen samt om eventuel revision af forordningens ikrafttræden

Afgrænsningen af forordningens anvendelsesområde m.v. svarer således til principperne i Bruxelles II-forordningen, ligesom mulighederne for at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af en afgørelse om samværsret i et vist omfang svarer til ordningen i Bruxelles II-forordningen.

1. Europaparlamentet

Udkastet til forordning er forelagt for Europaparlamentet, der endnu ikke har afgivet udtalelse.

1. Høring

Forslaget har været sendt i høring hos Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Den Danske Dommerforening, Advokatrådet, Amdsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Ålborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Ministeren for Ligestilling, Dommerfuldmægtigforeningen, Familieretsadvokaternes Forening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Børnerådet, Landsorganisationen Børns Vilkår, Landsforeningen Børn og Samvær, Arbejderbevægelsens Børnemiljøråd, Foreningen Mor til støtte for Børns trivsel, Mødrehjælpen af 1983, Dansk Kvindesamfund, Foreningen Far til støtte for Børn og Forældre og Foreningen Aktive Fædre.

Foreningen af Statsamtmand tiltræder, at der indføres fælles regler på området, men at det foreliggende udkast til forordning ikke tager højde for de danske bestemmelser om fælles forældremyndighed.

Foreningen af Statsamtsjurister har bl.a. anført, at forordningens artikel 10 muligvis vil kunne være i modstrid med de danske regler om fælles forældremyndighed og samvær.

Den Danske Dommerforening finder ikke umiddelbart, at forordningsforslaget giver anledning til væsentlige indholdsmæssige problemer. Foreningen har dog anført, at afgrænsningen af forordningens anvendelsesområde, således at den alene skal finde anvendelse på børn, hvis forældre har været gift, vil betyde, at forordningen vil få en mere begrænset betydning for Danmark. Foreningen har i den forbindelse henvist til, at omkring halvdelen af alle danske børn i dag fødes uden for ægteskab. Herudover har foreningen henvist til, at der allerede findes en række internationale konventioner, herudover bl.a. Europarådets konvention af 20. maj 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed, som også omfatter retten til samvær med barnet. Konventionen er tiltrådt af en lang række lande, og foreningen har på den bag grund anført, at det bør overvejes, om det er nødvendigt med nye internationale regler på dette område.

Børnerådet har tilkendegivet, at udkastet til forordning ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til beskyttelsen af barnets rettigheder, og har i den forbindelse henvist til de forpligtigelser som følger af FN's Konvention om barnets rettigheder, herunder artikel 12 om børns ret til at blive hørt i sager, som vedrører dem. Herudover har Børnerådet bemærket, at det ikke fremgår af forordningsfor s artikel 11 om tilbagegivelse af barnet til indehaveren af forældremyndigheden, om barnet selv kan modsætte sig en sådan tilbagegivelse. I den forbindelse har Børnerådet i øvrigt påpeget, at forordningens udgangspunkt i for høj grad synes at være forældrenes ret til deres børn. Dette udgangspunkt bør ændres, således at det i højere grad svarer til forpligtigelserne efter Børnekonventionen, jf. herved artikel 3, hvorefter barnets tarv i alle foranstaltninger, der vedrører børn, skal komme i første række.

Landsorganisationen Børns Vilkår har understreget vigtigheden af, at der af hensyn til barnet så vidt muligt skabes trygge og faste rammer omkring udøvelsen af samvær. Organisationen har imidlertid i lighed med Børnerådet bl.a. tilkendegivet, at det foreliggende udkast til forordningen i for høj grad fokuserer på forældrenes ret til deres børn og for lidt på hensynet til barnets tarv.

Landsforeningen Børn og Samvær kan tiltræde de hovedprincipper, der ligger til grund for forordningen, men har dog anført, at forordningens artikel 4 ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til barnets tarv, idet bestemmelsen efter forordningens opfattelse synes at indebære en svækkelse af de danske fogedretters mulighed for at nægte en tvangsmæssig gennemførelse af en afgørelse om samvær i de situationer, hvor gennemførelsen af samvær må antages at ville skade barnet.

Foreningen Far til støtte for Børn og Forældre kan tilslutte sig hensigten med forordningsforslaget, som efter foreningens opfattelse er en forbedring af retssikkerheden i forbindelse med udøvelsen af samværsret. Foreningen har dog anført, at man finder afgrænsningen af forordningens anvendelsesområde u hensigtsmæssig. Efter ordlyden skal forordningen således alene finde anvendelse, hvis de nationale myndigheder har truffet en afgørelse om samværsret i forbindelse med en sag om separation, skilsmisse og omstødelse af ægteskab, hvilket indebærer, at forordningen hverken vil kunne finde anvendelse i de mange sager, hvor forældrene har indgået en frivillig aftale om samvær, eller i de sager, hvor forældrene ikke har indgået ægteskab.

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Advokatrådet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Ministeren for Ligestilling, Amdsrådforeningen og Kommunernes Landsforening har ingen bemærkninger til forordningsforslaget på nuværende tidspunkt.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

1. Subsidiaritetsprincippet

Udkastet til forordning ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1 deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af rådsforordningen, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Rådsforordningen vil derfor ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet forordningen ikke får virkning her i landet.

Såfremt tilsvarende regler ønskes gennemført i dansk ret, vil det kræve ændringer af bl.a. retsplejelovens regler om fagedrettens kompetence samt i reglerne om fuldbyrdelse af udenlandske samværsafgørelser i lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v.

3. Tidligere forelæggelser

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg. Udkastet til forordning er tillige med et grundnotat herom sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 4. september 2000 til orientering.

Vedrørende: Rådets forordning om forlængelse af tilskyndelses- og udvekslingsprogrammet for aktørerne på det civilretlige område (Grotius-civilret).

Nyt notat.

1. Baggrund

Den 28. oktober 1996 vedtog Rådet en fælles aktion vedrørende et tilskyndelses- og udvekslingsprogram for aktørerne inden for retsvæsenet, kaldet Grotius-programmet, som gælder for perioden fra 1996 til udgangen af 2000.

Formålet med Grotius-programmet er at fremme det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne ved at styrke kendskabet til de andre medlemsstaters juridiske og retlige systemer. Programmet giver mulighed for at få finansieret uddannelse, udvekslings- og praktikprogrammer, afholdelse af møder, undersøgelser og forskning samt formidling af oplysninger. Programmet henvender sig til aktører inden for retsvæsenet og har en samlet finansieringsramme på 8,8 mio. euro, hvoraf ca. 37 % er blevet anvendt til aktiviteter på det civilretlige område.

Grotius-programmet omfatter såvel det civilretlige som det strafferetlige samarbejde og blev vedtaget på grundlag af den tidligere artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, som omfattede samarbejde på begge retsområder.

Efter Amsterdam-Traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 sker det omhandlede civilretlige samarbejde imidlertid med hjemmel i EF-Traktatens afsnit IV, mens det omhandlede strafferetlige samarbejde sker med hjemmel i EU-Traktatens afsnit VI.

Såfremt Grotius-programmet skal fortsætte efter sit udløb ved udgangen af år 2000, skal det således opdeles i et program for samarbejde på det civilretlige område og et andet program for samarbejde på det strafferetlige område.

Den 22. juni 1998 traf Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af den tidligere artikel 100 A i EF-Traktaten (indre marked) en afgørelse om et program for forbedring af juristers indsigt i fællesskabsretten, kaldet Robert Schuman-aktionen, som udløber ved udgangen af 2001. I afgørelsen pålægges Kommissionen sammen med medlemsstaterne at drage omsorg for den overordnede sammenhæng mellem Robert Schuman-aktionen og lignende foranstaltninger, navnlig Grotius-programmet.

Da Grotius-programmet udløber ved udgangen af 2000, *da* programmets civilretlige del skal adskilles fra den strafferetlige del, *og da* den civilretlige del af Grotius-programmet skal koordineres med Robert Schuman-aktionen, som udløber ved udgangen af 2001, har Kommissionen fremsat forslag til rådsforordning, der i første omgang alene viderefører den civilretlige del af Grotius-programmet for 2001.

På den måde opnås, at Robert Schuman-aktionen og Grotius-civilret programmet begge udløber ved udgangen af 2001 og kan samordnes for fremtiden.

Kommissionens forslag til forordning vedrører ikke den strafferetlige del af Grotius-programmet.

Forslaget til forordning forventes vedtaget i Rådet i december 2000 efter fremkomsten af Europa-Parlamentets udtalelse, som forventes primo december 2000.

Efter artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender).

Da retsgrundlaget for Kommissionens forslag er EF-Traktatens artikel 61, litra c, jf. artikel 65, deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af forordningen, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

2. Indhold

På baggrund af drøftelserne i Rådets Udvalg om Civilretlige Spørgsmål (generelle anliggender) har det franske formandskab fremlagt et forslag, som i forhold til Kommissionens oprindelige forslag navnlig indeholder ændringer af teknisk karakter. Det er formandskabets seneste forslag, som gennemgås i det følgende.

Ifølge forslaget skal det nuværende Grotius-program, som blev indført ved Rådets fælles aktion af 28. oktober 1996, videreføres i 2001 for så vidt angår det civilretlige samarbejde. Bortset fra begrænsningen til det civilretlige samarbejde forbliver programmets formål og indhold uændret.

Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet i 2001 fastsættes til 650.000 euro, hvilket svarer til det gennemsnitlige beløb, som på årsbasis er blevet brugt til civilretligt samarbejde under det nuværende Grotius-program.

I lighed med det eksisterende Grotius-program opstiller forslaget en række fælles betingelser, som alle projekter under forordningen skal opfylde. Således skal alle projekter vedrøre det civilretlige samarbejde. Projekterne skal endvidere være af europæisk interesse og omfatte mere end én medlemsstat, hvorved forstås alle medlemsstater med undtagelse af Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige, som i kraft af disse landes særlige situation ikke umiddelbart deltager i forordningen. Dertil kommer, at de ansvarlige for projekterne skal være nationale, ikke-statslige institutioner, herunder juridiske uddannelsesinstitutioner, dommeruddannelsesinstitutioner eller forskningscentre.

Herudover indeholder forslaget en opregning af, hvilke formål et projekt under forordningen kan forfølge inden for hvert enkelt af forordningens områder. Et projekt under området uddannelse kan f.eks. komme i betragtning, hvis det har til formål at fremme sprogkundskaber, især praktisk kendskab til juridisk sprogbrug på et andet sprog end modersmålet. Et projekt under området udvekslingsprogrammer og praktikophold kan f.eks. være praktikophold af begrænset varighed ved retsinstanser eller hos aktører inden for retsvæsenet inden for andre medlemsstater, og et projekt inden for området afholdelse af møder kan f.eks. være afholdelse af bilaterale eller europæiske konferencer om juridiske emner af almen interesse.

Forslaget indeholder en ikke-udtømmende liste over de kriterier, der vil blive lagt vægt på ved udvælgelsen af de projekter, som skal modtage støtte. Der vil bl.a. blive lagt vægt på projektets bidrag til udarbejdelse eller gennemførelse af instrumenter under afsnit IV i EF-Traktaten og kvaliteten af den ansvarlige institution.

Når et projekt modtager støtte, er det åbent for deltagelse for aktørerne inden for retsvæsenet i de EU-medlemsstater, hvor forordningen ikke finder anvendelse (Danmark, Storbritannien og Irland), samt i de lande, der har ansøgt om EU-medlemskab, med henblik på at forberede deres optagelse, og i andre tredjelande, når det tjener formålet med projekterne.

Det foreslås, at der kan ydes tilskud til alle former for omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af foranstaltningen, og som er afholdt i løbet af en bestemt, ved kontrakt fastsat periode. Det tilskud, der ydes, kan højst dække 80 % af udgifterne til projektet. Der er i forslaget specielle regler for udgifter til oversættelse og tolkning, edb, varigt udstyr og forbrugsmateriel samt for udgifter til offentlige anlæg og lokaler og løn til embedsmænd.

Ifølge forslaget skal projekter, der søges om tilskud til, forelægges for Kommissionen til gennemgang inden den 31. marts 2001.

Afgørelsen om, hvilke støtteansøgninger, der skal imødekommes, træffes af Kommissionen, som bistås af et rådgivende udvalg nedsat efter reglerne i artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (komitologi-afgørelsen). Det rådgivende udvalg består af repræsentanter for medlemsstaterne.

Forordningen forventes ledsaget af en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen, hvori det udtales, at valget af komitologi for den midlertidige videreførelse af Grotius-programmet ikke præjudicerer valget af samme for så vidt angår kommende, lignende programmer.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse om forslaget til forordning.

- **Høring m.v.**

Forslaget til forordning har været i høring hos:

Præsidenterne for Østre Landsret, Vestre Landsret, Københavns Byret samt retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Juridisk Institut, Århus Universitet, Juridisk Fakultet, Københavns Universitet samt Nordisk Ministerråd.

Den Danske Dommerforening samt præsidenterne for Vestre Landsret og Københavns Byret har tilkendegivet ikke at have nogen bemærkninger til forslaget.

Domstolsstyrelsen har i sit høringssvar anført, at Danmark ved en mellemstatslig aftale bør knyttes til Grotius-civilret programmet. Domstolsstyrelsen karakteriserer programmet som særdeles værdifuldt og anfører i den forbindelse bl.a., at det er helt nødvendigt, at det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne fremmes.

Domstolsstyrelsen anfører endvidere, at styrelsen har til hensigt at blive medlem af et europæisk netværk for uddannelse af dommere og anklagere (European Judicial Training Network), og at det vil være uheldigt for Domstolsstyrelsen, hvis der ikke er mulighed for at få finansieret styrelsens aktiviteter i netværket med midler fra Grotius-civilret programmet.

Advokatrådet henstiller i sit høringssvar til, at der skabes mulighed for, at Danmark vil kunne drage nytte af programmet, selv om forordningen ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. Advokatrådet bemærker, at det med den fortsat øgede aktivitet EU-medlemsstaterne imellem er hensigtsmæssigt at styrke kendskabet til de øvrige medlemsstaters retssystemer, bl.a. gennem en forlængelse af Grotius-civilr et programmet.

- **Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

- **Subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet**

Det fremhæves i begrundelsen for forslaget, at forordningens mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og på grund af de forventede besparelser og de kumulative virkninger af de påtænkte foranstaltninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Forordningen skønnes således ikke at stride mod proportionalitetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Danmark deltager i det eksisterende Grotius-program på grundlag af Rådets fælles aktion af 28. oktober 1996, som udløber ved udgangen af 2000.

Som anført under punkt 1 deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af rådsforordningen, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Rådsforordningen vil derfor ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet forordningen ikke får virkning her i landet.

I konsekvens heraf vil Danmark i medfør af artikel 3 i protokollen om Danmarks stilling heller ikke skulle bidrage til finansieringen af programmet, når bortses fra de administrationsomkostninger, der påhviler EU-institutionerne.

En eventuel mellemstatslig aftale om dansk tilknytning til den midlertidige forlængelse af Grotius-programmet vil næppe være tidsmæssig mulig, idet fristen for ansøgninger under forordningen udløber den 31. marts 2001.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Et grundnotat om forslaget til forordning er sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg primo november.

Vedrørende: Status for arbejdet vedrørende beskyttelse af euroen (eventuel rammeafgørelse om beskyttelse af euroen).

Nyt notat.

<DOCUMENT_START>

1. Baggrund

I Rådets forordning nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen fastsættes det, at eurosedler og euromønter skal sættes i omløb fra den 1. januar 2002, og at de deltagende medlemslande skal sikre, at der findes passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af eurosedler og euromønter.

I handlingsplanen om organiseret kriminalitet, vedtaget af Rådet den 28. april 1997, henstilles det, at Kommissionen undersøger behovet for fælles foranstaltninger med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

Beskyttelsen af euroen er endvidere behandlet i Kommissionens meddelelse af 31. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen "Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri" samt i Den Europæiske Centralbanks henstilling af 7. juli 1998 om eurosedlers og euromønters retlige beskyttelse.

Den 28. maj 1999 vedtog Rådet en resolution om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen, ligesom Rådet den 29. maj 2000 vedtog en rammeafgørelse om styrkelse af strafferetlig og anden beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen.

I en rådserklæring i tilknytning til rammeafgørelsen har Rådet anført, at der snarest bør foretages en indgående gennemgang af yderligere initiativer med henblik på eventuelt at udarbejde et supplerende instrument.

Den 28. juli 2000 har Kommissionen fremsat et forslag til Rådets forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Forslaget, der behandles i økonomi- og finansministrenes regi, indeholder bl.a. bestemmelser om finansielle institutters strafferetlige ansvar m.v.

Formandskabet forventes på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 at orientere om status for arbejdet med Kommissionens forslag til forordning. Rådet forventes i den forbindelse at få lejlighed til at drøfte, om der bør udarbejdes en supplerende rammeafgørelse om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen.

2. Indhold.

Retsgrundlaget for forslaget til forordning er EF-traktatens artikel 123, stk. 4, tredje punktum, og artikel 308.

Forslaget til forordning indeholder bl.a. bestemmelser om behandling af tekniske, operationelle og strategiske oplysninger samt bestemmelser om samarbejde og bistand i forbindelse med forfalskning af euroen, herunder om samarbejde mellem bl.a. Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Europol.

Forslagets bestemmelser vedrørende finansielle institutters strafferetlige ansvar forventes at udgå og vil i stedet kunne medtages i en supplerende rammeafgørelse om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen, der i givet fald vil skulle vedtages inden for rammerne af afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

• Europa-Parlamentet

Udkastet til en supplerende rammeafgørelse om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen foreligger endnu ikke og forslaget har derfor ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

• Høring

Udkastet til en supplerende rammeafgørelse om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen foreligger endnu ikke, og der er derfor ikke foretaget høring i anledning af udkastet.

• Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

• Subsidiaritetsprincippet

Udkastet til rammeafgørelse foreligger endnu ikke, og det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere udkastets forhold til subsidiaritetsprincippet.

• Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Udkastet til supplerende rammeafgørelse om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen foreligger endnu ikke, og det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt at vurdere de lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

- Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Det Europæiske Politiakademi.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

• Baggrund.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999 blev der opnået enighed om, at der skal oprettes et europæisk politiakademi til efteruddannelse af personale ved de retshåndhævende myndigheder, i første omgang bestående af et netværk af nationale politiskoler. Det Europæiske Råd henstillede endvidere, at kandidatlandene får mulighed for at deltage i Det Europæiske Politiakademi.

På baggrund af en spørgeskemaundersøgelse foretaget af Rådets Generalsekretariat, har konklusionerne fra Tampere-mødet om oprettelsen af et europæisk politiakademi efterfølgende været behandlet i rådsregi. Under de foreløbige drøftelser er der fokuseret på netværkets opgaver, sammensætning og finansiering.

Det tidligere portugisiske formandskab har i lyset af disse drøftelser udarbejdet et forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 forventes det, at Rådet vedtager afgørelsen om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi.

• Indhold.

Forslaget indebærer, at der oprettes et europæisk politiakademi, foreløbigt som et netværk for nationale politiskoler.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 30, stk. 1, litra c), og artikel 34, stk. 2, litra c) i Traktaten om oprettelsen af Den Europæiske Union.

1. Mål og opgaver.

Det Europæiske Politiakademi har til formål at bidrage til efteruddannelsen af politifolk. Dette skal især ske ved at uddybe det gensidige kendskab til de nationale politisystemer og -strukturer samt ved at øge kendskabet til relevante internationale instrumenter. Målet er endvidere at etablere et samarbejde mellem Det Europæiske Politiakademi og andre internationale organisationer, der beskæftiger sig med politiuddannelse, for derved at bidrage til at forbedre det grænseoverskridende samarbejde mellem politimyndighederne i EU-landene.

Det Europæiske Politiakademis opgaver vil især være at tilbyde årlige efteruddannelseskurser for ledende polititjenestemænd og at udarbejde kursusprogrammer for efteruddannelse af politifolk på mellemlider- og praktikerniveau.

Endvidere vil Det Europæiske Politiakademi kunne afholde specialkurser og efteruddannelseskurser for undervisere, ligesom Det Europæiske Politiakademi vil kunne planlægge og afholde uddannelseskurser med henblik på udsendelse af politifolk på internationale missioner samt uddannelseskurser for politimyndighederne i ansøgerlandene.

Desuden vil Det Europæiske Politiakademi kunne formidle erfaringer og forskningsresultater samt medvirke til udveksling og udstationering af politifolk i uddannelsesøjemed. Det forudses, at undervisningen tillige kan foregå elektronisk.

1. Foreløbig organisation og finansiering.

Det Europæiske Politiakademi vil blive etableret som et samlet netværk bestående af nationale enheder, der oprettes i tilknytning til de nationale politiskoler, eller nationale repræsentanter, der udpeges af medlemslandene. Der etableres desuden en bestyrelse for Det Europæiske Politiakademi, som sammensættes af lederne af de nationale politiskoler. Hvert medlemsland har én stemme i bestyrelsen. Generalsekretariatet for Rådet, Kommissionen og Europol deltager som observatører i bestyrelsen.

Formandskabet i bestyrelsen følger formandskabet i EU. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden ved enstemmighed.

Sekretariatet for Det Europæiske Politiakademi, der etableres ved en af de nationale politiskoler, skal bistå Det Europæiske Politiakademi i forbindelse med varetagelsen af administrative opgaver.

Hvert år vedtager bestyrelsen et handlingsprogram. Bestyrelsen vedtager endvidere hvert år en beretning om akademiets aktiviteter i det foregående år. Beslutninger i bestyrelsen træffes ved enstemmighed blandt medlemslandene.

De nationale enheder eller repræsentanter gennemfører de programmer og initiativer, som bestyrelsen vedtager.

Udgifterne til Det Europæiske Politiakademi's aktiviteter afholdes af medlemslandene i fællesskab på grundlag af en BNI-baseret fordelingsnøgle. Budgettet forvaltes af sekretariatet på grundlag af en finansforordning, som bestyrelsen vedtager med enstemmighed. Budgettet godkendes af Rådet.

1. Andre bestemmelser.

Det Europæiske Politiakademi skal etablere forbindelser med nationale uddannelsesinstitutioner i Norge, Island og kandidatlandene.

Endvidere skal Det Europæiske Politiakademi samarbejde med eksisterende strukturer indenfor politiuddannelse på europæisk plan, herunder Det Nordisk-Baltiske Politiakademi og Det Central- og Østeuropæiske Politiakademi.

Endelig skal bestyrelsen tre år efter etableringen af Det Europæiske Politiakademi udarbejde en rapport til Rådet med anbefalinger vedrørende Det Europæiske Politiakademi's videre udvikling, herunder spørgsmålet om eventuelle organisatoriske ændringer.

• Europa-Parlamentet.

Forslaget er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse.

• Høring.

Forslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsklubben HK Politiet, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politimesterforeningen i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet og Indenrigsministeriet.

Advokatrådet, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Landsforeningen af beskikkede advokater og Rigsadvokaten har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet finder forslaget positivt, idet oprettelsen af Det Europæiske Politiakademi vil kunne indebære en styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde mellem politimyndighederne i EU-landene.

Politiforbundet i Danmark har ingen bemærkninger til selve forslaget, men henleder opmærksomheden på det høje danske uddannelsesniveau inden for dansk politi. Politiforbundet understreger derfor, at man er betænkelige ved at internationalisere uddannelserne, hvis det sker på bekostning af den generelle efteruddannelse inden for politiet. Politiforbundet anfører i den forbindelse, at politiets efteruddannelse og kompetenceudvikling er afgørende for, at dansk politi kan leve op til samfundets krav og dermed bevare den respekt i befolkningen, som kendetegner dansk politi. Politiforbundet understreger herudover, at fælles europæiske kurser ikke bør afløse danske kurser, men højst supplere disse. Endelig foreslår Politiforbundet, at Det Europæiske Politiakademi gøres til et fast punkt på dagsordenen for møder i Det Rådgivende Skoleudvalg, der er nedsat af Rigspolitichefen.

Politidirektøren i København finder forslaget positivt. Politidirektøren i København anfører, at Det Europæiske Politiakademi med fordel vil kunne bruges til at skabe nyttige kontakter mellem politimyndighederne i medlemslandene, hvorved der kan skabes en større forståelse mellem de forskellige europæiske politimyndigheder. Politidirektøren i København anfører endvidere, at Det Europæiske Politiakademi med fordel vil kunne bruges til at synliggøre Europol og Europol's muligheder for at yde støtte til medlemslandene.

Politifuldmægtigforeningen finder forslaget positivt. Politifuldmægtigforeningen henleder opmærksomheden på, at en stor del af foreningens medlemmer virker inden for politi- og anklagemyndighed, hvilket bør medføre, at også Politifuldmægtigforeningens medlemmer får adgang til at søge relevant efteruddannelse på Det Europæiske Politiakademi.

Rigspolitichefen finder forslaget positivt. Rigspolitichefen anfører, at det vil være uhensigtsmæssigt, at bestyrelsens formandskab skal varetages af det medlemsland, der har formandskabet for EU. Rigspolitichefen foreslår, at der vælges en formand for Det Europæiske Politiakademi for en længere periode. Herudover anfører Rigspolitichefen, at det forekommer uhensigtsmæssigt, at der oprettes et præsidium, der skal forberede bestyrelsens møder. Rigspolitichefen foreslår derfor, at organisationen alene bør bestå af en bestyrelse og et sekretariat. Rigspolitichefen foreslår endvidere, at afgørelser i bestyrelsen bør træffes med enstemmighed. Endelig henleder Rigspolitichefen opmærksomheden på det samarbejde, der foregår mellem de europæiske politiskoler i The Association of European Police Colleges (AEPC). Hovedområdet for dette samarbejde er gennemførelsen af fælles uddannelsesprogrammer for ledende politifolk. Rigspolitichefen anfører, at samarbejdet i AEPC til tider fungerer uhensigtsmæssigt, idet AEPC ikke er oprettet på et retligt grundlag, men alene på grundlag af et Memorandum of Understanding mellem cheferne for de europæiske politiskoler. Rigspolitichefen anfører i den forbindelse, at det vil være hensigtsmæssigt at oprette Det Europæiske Politiakademis sekretariat i tilknytning til AEPC's sekretariat for at trække på den erfaring og ekspertise, der er opnået i AEPC-regi. Rigspolitichefen finder således, at Det Europæiske Politiakademi på længere sigt bør erstatte AEPC.

Politimesterforeningen i Danmark har henholdt sig til Rigspolitichefens svar.

- **Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.**

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget ses ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Udgifterne til Det Europæiske Politiakademi vil blive afholdt af medlemslandene i fællesskab på grundlag af en BNI-baseret fordelingsnøgle. Der er dog endnu ikke taget stilling til udgifternes størrelse, og det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt at redegøre nærmere for de statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999, herunder de dele af konklusionerne, der vedrører oprettelsen af Det Europæiske Politiakademi, har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater bl rsendt til udvalgene henholdsvis den 20. oktober og 18. november 1999.

Forslaget tillige med et grundnotat om forslaget blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 24. august 2000 og til Folketingets Europaudvalg den 4. september 2000.

Herudover har forslaget vedrørende oprettelsen af Det Europæiske Politiakademi været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000. Et aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 17. maj 2000 og til Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2000.

Vedrørende: Ændring af Europol-konventionen med henblik på udvidelse af Europol's mandat til at omfatte alle former for hvidvask.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

- **Baggrund.**

I medfør af Europol-konventionens artikel 2, stk. 2, har Europol mandat til at beskæftige sig med bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel, ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer, organiseret illegal indvandring (menneskesmugling), menneskehandel og ulovlig handel med stjålne køretøjer.

Som forudset i Europol-konventionens artikel 2, stk. 2, er det desuden ved Rådets afgørelse af 3. december 1998 blevet pålagt Europol at beskæftige sig med strafbare handlinger, som er blevet begået, eller som det må antages vil blive begået i forbindelse med terroristiske aktiviteter, der er rettet mod personers liv og legeme, mod den personlige frihed eller mod ejendom.

Ved Rådets afgørelse af 29. april 1999 er Euopols mandat endvidere blevet udvidet til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler.

Herudover har Europol kompetence til at beskæftige sig med hvidvaskning af penge i tilknytning til den form for kriminalitet, der i øvrigt er omfattet af Euopols mandat, jf. Europol-konventionens artikel 2, stk. 3, 1. pkt.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999 blev der opnået enighed om, at Euopols kompetence bør udvides til at omfatte hvidvaskning af penge generelt, uanset hvilken type strafbart forhold det hvidvaskede udbytte stammer fra.

På denne baggrund har det tidligere portugisiske formandskab fremlagt et udkast til protokol om ændring af artikel 2 i Europol-konventionen, herunder af bilaget til denne konvention.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 43, stk. 1, i Europol-konventionen, hvorefter Rådet efter proceduren i TEU afsnit VI på initiativ af en medlemsstat og efter høring af Euopols Styrelsesråd med enstemmighed vedtager ændringer af Europol-konventionen, som det anbefaler medlemslandene at vedtage i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 blev der opnået politisk enighed om forslaget til ændring af Europol-konventionen samt en rådserklæring i tilknytning hertil.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 forventes Rådet at vedtage forslaget til ændring af Europol-konventionen, ligesom medlemsstaterne forventes at undertegne ændringsprotokollen i tilknytning til rådsmødet.

• **Indhold.**

Forslagets artikel 1 indebærer en ændring af Europol-konventionens artikel 2 og bilaget til Europol-konventionen.

I Europol-konventionens artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, indsættes hvidvaskning af penge i opregningen af de kriminalitetsformer, Europol skal beskæftige sig med, og i konventionens artikel 2, stk. 3, 1. pkt., anføres det, at Euopols kompetence til at beskæftige sig med strafbare handlinger, der har forbindelse med de kriminalitetsformer, der er omfattet af Euopols mandat, ikke omfatter førforbrydelser i forhold til hvidvaskning af penge, og hvor Europol ikke i øvrigt har nogen kompetence.

Som følge af de foreslåede ændringer af Europol-konventionen lægges der i udkastet til protokol op til en konsekvensændring af bilaget til Europol-konventionen, der opregner de kriminalitetsformer, som ved en rådsafgørelse kan henlægges under Euopols kompetence. I bilaget er det således anført, at en udvidelse af Euopols kompetence ved en rådsafgørelse ligeledes omfatter hvidvaskning af penge i forbindelse med det relevante kriminalitetsområde. Ved den foreslåede ændring af Europol-konventionen vil dette imidlertid allerede følge af selve konventionen.

Protokollen vil skulle vedtages af medlemslandene i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Protokollen indeholder herudover bestemmelser om notifikation i forbindelse med de enkelte landes vedtagelse af protokollen samt om protokollens ikrafttræden, andre landes tiltrædelse af protokollen og om protokollens offentliggørelse i EF-tidende. Disse bestemmelser er udformet i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i Europol-konventionen.

I en rådserklæring i tilknytning til protokollen om ændring af Europol-konventionen giver Rådet udtryk for, at den nærmere definition af begrebet hvidvaskning af penge senere bør overvejes.

1. Høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse.

1. Høring.

Forslaget til Rådets retsakt om ændring af Europol-konventionen med henblik på at give Europol kompetence med hensyn til hvidvaskning af penge generelt har været sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Datatilsynet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsklubben HK Politiet, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politimesterforeningen i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet og Præsidenterne for Højesteret, Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde.

Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Præsidenterne for retterne i Aalborg, Århus, Odense, Roskilde og København, Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Politiforbundet i Danmark, Politimesterforeningen i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Advokatrådet, Den danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Datatilsynet og Dommerfuldmægtigforeningen har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Rigspolitichefen finder forslaget positivt. Rigspolitichefen anbefaler således, at Euopols kompetence udvides til at omfatte hvidvaskning af penge generelt, idet en sådan udvidelse må antages at forbedre mulighederne for at afdække hvidvaskning som følge af de udvidede muligheder for at udveksle og analysere relevante oplysninger mv.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Forslaget tillige med et grundnotat om forslaget blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 14. september 2000 og til Folketingets Europaudvalg den 19. september 2000.

Herudover har forslaget vedrørende ændring af Europol-konventionen været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 14. september 2000.

Vedrørende: Rådets henstilling vedrørende Euopols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 drøftede stats- og regeringscheferne bl.a. forskellige initiativer, der skal medvirke til at sikre en effektiv bekæmpelse af grov organiseret og grænseoverskridende kriminalitet.

I konklusionerne fra mødet anføres det (pkt. 43), at samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet i medlemsstaterne bør udnyttes bedst muligt. Det Europæiske Råd opfordrer i den forbindelse til, at der snarest oprettes fælles efterforskningshold som forudset i traktaten; i første omgang til bekæmpelse af narkotika- og menneskesmugling samt terrorisme. Samtidig lægger Det Europæiske Råd vægt på, at de regler, der skal fastlægges i den forbindelse, bør give repræsentanter for Europol mulighed for at deltage i sådanne efterforskningshold i en støttefunktion, når det er relevant.

På denne baggrund har det franske formandskab udarbejdet et udkast til Rådets henstilling vedrørende Europols deltagelse i en støttefunktion i fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

Punktet var sat på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000, men blev inden rådsmødet taget af dagsordenen.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november *{{SPA}}* 1. december 2000 forventes Rådet at vedtage udkastet til henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

- **Indhold.**

EU-retshjælpskonventionen, der blev undertegnet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000, indeholder bl.a. bestemmelser om visse særlige former for gensidig retshjælp, herunder en bestemmelse om etablering af fælles efterforskningshold.

Bestemmelsen om fælles efterforskningshold indebærer, at to eller flere medlemsstater kan aftale at etablere et fælles efterforskningshold med det formål at koordinere efterforskning og strafforfølgning i sager, der vedrører grænseoverskridende kriminalitet. Bestemmelsen er fakultativ, hvorfor medlemsstaterne ikke er forpligtede til at nedsætte eller deltage i et fælles efterforskningshold.

Det er hensigten, at et fælles efterforskningshold navnlig kan etableres, når efterforskningen i en straffesag eller et straffesagskompleks viser, at der er behov for efterforskning i flere medlemsstater. Efterforskningsholdene kan - afhængig af national lovgivning og det konkrete behov - bestå af polititjenestemænd, anklagere, undersøgelsesdommere samt repræsentanter for internationale organisationer, f.eks. Europol eller OLAF.

Et efterforskningshold skal ledes af en repræsentant fra de kompetente myndigheder i det land, hvor holdet er etableret, og holdet skal følge national lovgivning i dette land. Efter-forskningsholdet har ikke selvstændigt udøvende beføjelser, men de udpegede medlemmer af efterforskningsholdet, herunder de udenlandske medlemmer, har ret til at være til stede i forbindelse med efterforskningen.

I udkastet til henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne er det forudset, at Europol vil have mulighed for at yde støtte til fælles efterforskningshold i overensstemmelse med Europol-konventionen og national ret. I den forbindelse henstilles det til medlemsstaterne, at de udnytter Europols muligheder for at udøve denne støttefunktion. Støttefunktionen vil finde sted via de nationale Europol-enheder.

Det henstilles endvidere, at Europol til brug for fælles efterforskningshold yder støtte til analyse af de strafbare forhold i overensstemmelse med Europol-konventionens bestemmelser herom.

Udveksling af oplysninger mellem Europol og medlemmerne af det fælles efterforskningshold vil finde sted under iagttagelse af reglerne i Europol-konventionen og national ret.

- **Europa-Parlamentet**

Forslaget har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af udkastet til Rådets henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde**

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Forslaget har været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 5. oktober 2000.

Vedrørende: Europols arbejdsprogram for 2001.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I medfør af Europol-konventionens artikel 28, stk. 10, vedtager Europols Styrelsesråd hvert år en plan over Europols fremtidige aktiviteter. Det følger endvidere af Europol-konventionens artikel 28, stk. 10, at arbejdsprogrammet forelægges for Rådet efter proceduren i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Udkastet til Europols arbejdsprogram for 2001 blev godkendt på et møde i Europols Styrelsesråd den 12. {{SPA}} 13. september 2000.

Det forventes, at Europols arbejdsprogram for 2001 vil blive forelagt for Rådet til godkendelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000.

1. Indhold.

Europols arbejdsprogram for 2001 er udarbejdet på grundlag af Europol-konventionens bestemmelser om Europols kompetence, budgettet for 2001, der blev vedtaget af Rådet den 19. juni 2000, og den strategiske plan for Europol 2000 {{SPA}} 2004, der udarbejdes til brug for vedtagelsen de årlige budgetter.

Arbejdsprogrammet er begrænset til projekter og aktiviteter, der er udpeget af Europols medlemslande som prioriteter for Europols arbejde, herunder især en styrkelse af Europols efterforskningsmæssige og operationelle støttefunktion i forhold til medlemslandene.

2. Europa-Parlamentet.

Europols arbejdsprogram for 2001 skal ikke forelægges for Europa-Parlamentet.

3. Høring.

Der har ikke været foretaget høring i anledning af Europols arbejdsprogram for 2001.

4. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Europols arbejdsprogram for 2001 har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for Europols arbejdsprogram for 2001.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Europols arbejdsprogram for 2001 har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Europols arbejdsprogram for 2001 har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Nyt notat

1. Baggrund

I betragtning af containertransportens følsomhed over for svig vedtog toldmyndighederne i EU-landene i 1998 en flerårig handlingsplan for kontrollen af containere.

Som led i gennemførelsen af handlingsplanen er der gennemført en nærmere undersøgelse og sammenligning af de midler og metoder til toldkontrol af containere, der anvendes i de største europæiske havne, og der er på grundlag heraf nu udarbejdet en rapport.

Rapporten forventes forelagt til orientering på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000.

1. Indholdet af rapporten

Rapporten, som bygger på en undersøgelse af de havne, der står for hovedparten af containertrafikken i Europa, indeholder en sammenlignende analyse af containerkontrollen og forslag til, hvordan kontrollen kan effektiviseres. Ingen dansk havn indgik i undersøgelsen.

I den sammenlignende analyse indgår der en sammenligning af selve containertrafikken, af i hvor høj grad havnene er udsat for ulovlig handel, af personalesituationen, af de retshåndhævende myndigheders beføjelser, af kontrolprocedurerne og af de fysiske undersøgelser af containerne.

På baggrund af undersøgelsen er der i rapporten stillet forslag til, hvordan der kan skabes sammenhæng i bekæmpelsen af svig i forbindelse med containere ved Europas ydre grænser.

Forslagene drejer sig primært om, hvordan kontrolprocedurerne bedre kan tilrettelægges, eksempelvis gennem en mere systematisk brug af risikoanalyse ved udvælgelsen af containere til kontrol. Et andet forslag er, at der arbejdes videre med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Rapporten har været forelagt specialudvalget for politimæssigt og strafferetlig samarbejde.

1. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for den foreliggende rapport.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rapporten skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser

Rapporten er ikke tidligere forlagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Trusselsvurdering for så vidt angår terrorisme.

Nyt notat.

1. Baggrund og indhold.

På det kommende rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 vil formandsskabet fremlægge en sammenfatning og analyse af det seneste opdaterede trusseldokument. Trusseldokumentet indeholder bidrag fra de enkelte medlemslande og opdateres hvert halve år.

1. Europa-Parlamentet.

Trusseldokumentet skal ikke forelægges for Europa-Parlamentet.

2. Høring.

Der har ikke været foretaget høring i anledning af trusselsdokumentet.

3. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Trusseldokumentet har ikke været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

5. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rådsafgørelse om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

På sit møde i Wien i december måned 1998 godkendte Det Europæiske Råd en handlingsplan udarbejdet af Rådet og Kommissionen med henblik på gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Et af formålene med handlingsplanen er, at der gennem fælles handling inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde skal ske en intensiveret indsats for bl.a. at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet, navnlig terrorisme, menneskehandel, overgreb mod børn, ulovlig våbenhandel, korruption samt svig.

Målet skal bl.a. nås gennem et tættere samarbejde mellem medlemslandenes politimyndigheder og de retlige myndigheder.

Igennem de seneste år er der opbygget et stadig mere intensiveret samarbejde mellem de nationale politimyndigheder, herunder Europol. Der er imidlertid ikke sket den samme udvikling i samarbejdet mellem medlemslandenes anklagemyndigheder.

Derfor har man i EU-regi drøftet etableringen af et mere formaliseret samarbejde mellem medlemslandenes anklagemyndigheder, og der er i den forbindelse præsenteret forskellige modeller for dette samarbejde.

I forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 blev det fremtidige samarbejde mellem de nationale anklagemyndigheder konkretiseret, jf. pkt. 46 i konklusionerne fra mødet:

"For at styrke bekæmpelsen af grov organiseret kriminalitet har Det Europæiske Råd besluttet at oprette en enhed (Eurojust) bestående af nationale offentlige anklagere, rets-embedsmænd eller polititjenestemænd med tilsvarende kompetence, der udstationeres af hver enkelt medlemsstat i henhold til dennes retssystem. Eurojust skal have til opgave at lette den passende koordinering mellem medlemsstaternes retsforfølgende myndigheder og støtte efterforskningen i kriminalsager vedrørende organiseret kriminalitet, især med udgangspunkt i Europol's analyser, og Eurojust skal endvidere arbejde tæt sammen med det europæiske retlige netværk, specielt om forenkling af efterkommelse af retsanmodninger."

Med henblik på at fremme det retlige samarbejde mellem medlemslandene har Frankrig, Portugal, Sverige og Belgien under henvisning til EU-traktatens artikel 31 og 34, stk. 2, litra c, fremsat et forslag til rådsafgørelse om oprettelse af en midlertidig samarbejdsenhed for de nationale anklagemyndigheder.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 blev der opnået politisk enighed om forslaget, der forventes vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000.

• Indhold

Formålet med forslaget om oprettelse af en midlertidig samarbejdsenhed for de nationale anklagemyndigheder er at etablere en forløber for Eurojust, der vil kunne styrke samarbejdet mellem medlemslandene med henblik på at lette koordineringen af efterforskning og retsforfølgning i straffesager. En midlertidig Eurojust-enhed skal således supplere

det arbejde, der udføres i det europæiske retlige netværk samt det arbejde, der udføres af de forbindelsespersoner, som en række medlemslande har udvekslet med henblik på bilateralt at forbedre det retlige samarbejde.

Forslaget indebærer, at hver medlemsstat skal udpege en national repræsentant i den midlertidige enhed. *Den midlertidige enhed etableres i Bruxelles og bistås af Rådssekretariatet. Medlemsstaterne afgør, om den nationale repræsentant placeres ved den faste nationale EU-repræsentation i Bruxelles, eller om den nationale repræsentant placeres i hjemlandet.*

Forbindelsespersonerne skal i tæt samarbejde med Rådssekretariatet samt det europæiske retlige netværk og i overensstemmelse med national lovgivning bidrage til koordineringen af efterforskning og retsforfølgning i *sager vedrørende grov kriminalitet*, der involverer to eller flere medlemslande. Endvidere skal enheden bidrage til generelt at lette det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder samt rådgive medlemsstaterne og Rådet med henblik på forhandlingerne om oprettelse af Eurojust.

Europa-Parlamentet

Forslaget om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse.

• Høring

Forslaget om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed har tillige med to forslag om oprettelsen af Eurojust været sendt i høring hos:

Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Datatilsynet, Erhvervsministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Landsforeningen HK Politiet, Politiforbundet i Danmark og Dansk Told- og Skatteforbund..

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra en række af de anførte myndigheder og organisationer m.v. Høringssvarene vedrører imidlertid navnlig oprettelsen af Eurojust, og nedenfor gengives alene de bemærkninger, der direkte vedrører oprettelsen af den midlertidige Eurojust-enhed.

Datatilsynet har anført, at forslaget efter tilsynets opfattelse er meget upræcist. Forslaget indeholder således alene hjemmel til, at et samarbejde kan etableres. Derimod fremgår det ikke af forslaget, hvilken type kriminalitet, der berettiger et samarbejde inden for Eurojust, ligesom der mangler en hel række centrale bestemmelser om bl.a. typen af oplysninger, der skal udveksles, samt om databeskyttelse.

Politifuldmægtigforeningen har bl.a. anført, at den nationale repræsentant i den midlertidige Eurojust-enhed bør søges rekrutteret blandt de af foreningens medlemmer, der er ansat i politiet, idet det er denne gruppe af foreningens medlemmer, som har den daglige tætte kontakt med efterforskningen.

• Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

For så vidt angår de statsfinansielle konsekvenser bemærkes, at medlemmerne af den midlertidige enhed skal aflønnes af de respektive medlemslande.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Forslaget om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed har været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 14. september 2000. Endvidere blev forslaget tillige med et grundnotat om forslaget oversendt til udvalgene den 22. september 2000.

Vedrørende: Rådsafgørelse om oprettelse af et europæisk netværk for uddannelse af dommere og anklagere.

Nyt notat.

1. Baggrund og indhold.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999 blev det besluttet, at der skal oprettes et europæisk politiakademi, i første omgang bestående af et netværk af nationale politiskoler.

Det franske formandskab har nu tilkendegivet, at der som parallel til Det Europæiske Politiakademi vil blive fremlagt et forslag om oprettelse af et europæisk netværk for uddannelse af dommere og anklagere.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 forventes det, at formandskabet vil præsentere forslaget vedrørende netværkets etablering.

1. Europa-Parlamentet.

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

2. Høring

Forslaget vil efter fremsættelsen blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer.

3. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

4. Subsidiaritetsprincippet.

Da forslaget endnu ikke er fremsat, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere forholdet til subsidiaritetsprincippet.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Der foreligger endnu ikke et udkast til juridisk instrument om etablering af netværket, og det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt at redegøre for eventuelle statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Anden statusrapport om evalueringen af medlemslandenes ordninger for gensidig retshjælp i forbindelse med beslaglæggelse af formuegoder.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Rådet vedtog den 5. december 1997 en fælles aktion vedrørende indførelse af en ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemslande.

Efterfølgende blev det besluttet, at emnet for den første evalueringsrunde skulle være forsinkelser i forbindelse med gennemførelse af anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager og hasteanmodninger om beslaglæggelse af formuegoder med særligt henblik på tilfælde, hvor der er tale om organiseret kriminalitet.

Det følger af den fælles aktion, at formandskabet en gang årligt skal informere Rådet om evalueringsresultaterne. En statusrapport for evalueringen forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november 1999. 1. december 2000 med henblik på, at Rådet godkender statusrapporten, herunder rapportens henstillinger til de enkelte medlemslande og de generelle anbefalinger.

1. Indhold.

Evalueringen af det enkelte medlemsland foretages af en særligt udpeget ekspertgruppe på tre personer i samarbejde med Rådssekretariatet. På baggrund af besvarelsen af et omfattende spørgeskema samt en uges besøg i det pågældende medlemsland udarbejdes en evalueringsrapport, der dels indeholder en række henstillinger til det pågældende medlemsland dels en række generelle anbefalinger, f.eks. med henblik på initiativer på EU-plan.

På baggrund af ekspertgruppernes rapporter om de enkelte lande udarbejder formandskabet en rapport, der indeholder en sammenfatning af landerapporterne og samtidig indeholder henstillinger til de evaluerede lande.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. december 1999 godkendte Rådet den første statusrapport, der omfattede evalueringen af Luxembourg, Nederlandene, Irland, Grækenland og Danmark.

Den danske evalueringsrapport er oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 26. november 1999.

Formandskabet har nu udarbejdet den anden statusrapport, der omfatter evalueringen af yderligere fem lande (Italien, Spanien, Belgien, Finland og Frankrig). En række af henstillingerne er identiske for de fem lande. Det gælder således bl.a. henstillingen om, at der afsættes de nødvendige ressourcer til at kunne behandle anmodninger om gensidig retshjælp indenfor rimelig tid. Endvidere fremhæves nødvendigheden af at sikre en smidig og pragmatisk behandling af anmodninger, således som dette sker mellem de nordiske lande. <DOCUMENT_START>

2. Europa-Parlamentet.

Rapporten har ikke været forelagt Europa-Parlamentet.

3. Høring.

Der er ikke foretaget høring i anledning statusrapporten.

4. Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

Rapporten har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet har ikke betydning for sagen.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Rapporten har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg eller Europaudvalg. Den første statusrapport om evalueringen har imidlertid været forelagt for udvalgene til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. december 1999. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 18. november 1999. Endvidere har den fælles aktion vedrørende indførelse af en ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemslande været forelagt for udvalgene til orientering forud for rådsmødet den 5. december 1997. Et aktuelt blev oversendt til udvalgene den 21. november 1997.

Vedrørende: Program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999 er gensidig anerkendelse beskrevet som hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU både på det civilretlige og det strafferetlige område. Det Europæiske Råd anmodede samtidig Rådet og Kommissionen om inden december 2000 at vedtage et program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse.

På den baggrund har det franske formanskab udarbejdet et udkast til program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.

Det forventes, at udkastet til program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager vil blive forelagt til vedtagelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000.

1. Indhold.

Udkastet til program indeholder 23 foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.

Det anføres udtrykkeligt i programmets indledning, at programmet har til formål at anvise mulige fremgangsmåder uden at fastsætte bindende og definitive retningslinjer for den konkrete udmøntning. Det anføres endvidere, at de drøftelser der skal finde sted på grundlag af programmet, efter omstændighederne og i videst muligt omfang bør tage udgangspunkt i de løsninger, som er anvendt i allerede eksisterende instrumenter.

- Hensyntagen til de endelige afgørelser i straffesager, der er truffet af en domstol i et andet medlemsland

Foranstaltning 1 indebærer, at der iværkættes nærmere overvejelser om behovet for yderligere regler vedrørende gennemførelsen af princippet "ne bis in idem", hvorefter en person, overfor hvem der er afsagt endelig dom i ét land, ikke kan retsforfølges i et andet land for de samme strafbare handlinger, dersom sanktionen i tilfælde af domfældelse er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke læn mere kan kræves fuldbyrdet.

Ifølge foranstaltning 2 skal der vedtages et eller flere instrumenter, der giver mulighed for at en domstol ved strafudmålingen i en konkret straffesag kan tage hensyn til en endelig strafferetlig afgørelse truffet af en domstol i et andet medlemsland.

Foranstaltning 3 lægger op til indførelsen af en standardformular på alle fællesskabssprog til brug for indhentelse af nærmere oplysninger om tidligere straffedomme.

Foranstaltning 4 indebærer, at der skal gennemføres en undersøgelse med henblik på at fastslå, hvordan man under fuld hensyntagen til kravene om den enkeltes rettigheder og om databeskyttelse vil kunne underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet om en straffedom, som en person er blevet idømt.

- Fuldbyrkelse af afgørelser, der træffes forud for den endelige dom

Ifølge foranstaltning 5 skal medlemslandene undersøge, hvilke fremskridt der kan gøres med henblik på at ophæve eventuelle forbehold og erklæringer der berører den gensidige bistand i straffesager, navnlig for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet, hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold og økonomisk kriminalitet.

Det følger af foranstaltning 6, at der skal udarbejdes et instrument med henblik på anerkendelse af afgørelser vedrørende beslaglæggelse af bevismateriale, ligeom der efter foranstaltning 7 skal udarbejdes et instrument vedrørende gensidig anerkendelse af afgørelser om beslaglæggelse af formuegoder.

Foranstaltning 8 vedrører iværksættelse af en undersøgelse af mulighederne for en forenklet ordning for udlevering af lovovertrædere, som bygger på princippet om anerkendelse af beslutninger om anholdelse eller fængsling.

Ifølge foranstaltning 9 skal der udarbejdes en fortegnelse over relevante foranstaltninger i forbindelse med tilfælde, hvor en person i et andet land er underlagt særlige forpligtelser eller overvågningsforanstaltninger i en straffesag forud for domsafsigelsen, ligesom fortegnelsen skal indeholde eksempler på mulige sanktioner i tilfælde af, at de pågældende foranstaltninger ikke overholdes. Fortegnelse skal danne grundlag for et senere instrument om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af disse kontrol-, overvågnings- eller sikkerhedsforanstaltninger (foranstaltning 10).

Med henblik på inden for EU at fremme løsningen af kompetencekonflikter mellem medlemslandene i forbindelse med retsforfølgning, og for at sikre, at de samme lovovertrædelser ikke retsforfølges flere gange, lægges der i foranstaltning 11 op til udarbejdelsen af yderligere regler om overførelse af retsforfølgningen i straffesager. Det anføres endvidere, at koordineringen mellem medlemslandene bør fremmes, og at der i den forbindelse bør opstilles kriterier for kompetencefordelingen.

Herudover skal der ifølge foranstaltning 12 iværksættes en nærmere undersøgelse af mulighederne for at styrke udvekslingen af oplysninger om igangværende straffesager.

- Straffedomme

Med henblik på at sikre, at medlemslande, der ikke udleverer egne statsborgere, i stedet overtager fuldbyrdelsen af den dom, for hvilken udlevering begæres, anføres det i foranstaltning 13, at der skal vedtages et instrument herom, der supplerer Den Europæiske Unions konvention af 27. september 1996 om udlevering og den Europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957.

I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999 indebærer foranstaltning 14, at der skal indføres forenklede procedurer for udlevering af personer, der er undvejet i forbindelse med strafafsoning.

Det følger af foranstaltning 15, at den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte skal finde anvendelse ikke blot i forhold til statsborgere i det land, der ønsker at overtage straffuldbyrdelsen, men også i forhold til personer med bopæl i det pågældende land.

Ifølge foranstaltning 16 skal Schengen-landenes aftale af 29. april 1999 vedrørende samarbejdet om retsforfølgning af færdselsforseelser og om fuldbyrdelse af afgørelse om bøder og afgifter for færdselsforseelser erstattes af et EU-instrument.

Efter foranstaltning 17 skal der udarbejdes et instrument om gensidig anerkendelse af bøder, herunder om bopælsstatens mulighed for inddrivelse af bødestraffe, som en fysisk eller juridisk person er blevet idømt i en anden medlemsstat.

Foranstaltning 18 lægger op til iværksættelse af en nærmere undersøgelse af, hvorvidt de grunde til at nægte fuldbyrdelse af en anmodning om konfiskation i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold er forenelige med princippet om gensidig anerkendelse. Endvidere vil mulighederne for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende beskyttelsen af ofre skulle undersøges.

Udkastet til program beskriver endvidere mulighederne for en gradvis udvidelse af mulighederne for at styrke den gensidige anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om rettighedsfrakendelser. Ifølge foranstaltning 19 vil der således skulle udarbejdes over de forskellige typer af rettighedsfrakendelser, som anvendes i de enkelte lande, ligesom der efter foranstaltning 20 skal iværksættes en nærmere undersøgelse af mulighederne for at styrke den gensidige underretning om rettighedsfrakendelser.

Det følger af foranstaltning 21, der senere vil kunne udarbejdes et eller flere instrumenter med henblik på gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af visse rettighedsfrakendelser.

- Afgørelser truffet som led i opfølgningen af straffedomme

Ifølge foranstaltning 22 bør det tilstræbes at styrke anvendelsen af den europæiske konvention af 30. november 1964 om tilsynet med betinget dømte og prøveløsladte lovovertrædere.

- Evaluering

I foranstaltning 23 fastlægges rammerne for en løbende evaluering af programmets gennemførelse.

1. Europa-Parlamentet.

Udkastet til program har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

2. Høring

Der har ikke været foretaget høring i anledning af udkastet til program for foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.

3. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

4. Subsidiaritetsprincippet.

Udkastet til program ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Udkastet til program vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Instrumenterne, der skal gennemføre de enkelte foranstaltninger, vil - afhængig af deres konkrete udformning - kunne indeholde elementer, der ved en eventuel vedtagelse og gennemførelse vil kunne have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999, herunder de dele af konklusionerne, der vedrører gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, har tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgen oldsvi den 20. oktober og 18. november 1999.

Vedrørende: Situationsrapport vedrørende organiseret kriminalitet i 1999.

Nyt notat.

1. Baggrund.

På et rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 29. - 30. november 1993 blev det besluttet at prioritere samarbejdet vedrørende bekæmpelse af international organiseret kriminalitet. I den forbindelse vedtog Rådet en række henstillinger, herunder om, at der årligt bør aflægges rapport til Rådet vedrørende den organiserede kriminalitets omfang og tendenser.

Der er indtil videre udarbejdet seks årsrapporter om international organiseret kriminalitet. Disse årsrapporter vedrører årene 1993, 1994, 1995, 1996, 1997 og 1998.

Der er nu udarbejdet en situationsrapport vedrørende organiseret kriminalitet i 1999.

Det forventes, at situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 vil blive forelagt for Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 med henblik på godkendelse.

• Indholdet.

Situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 er som de seks tidligere årsrapporter udarbejdet på baggrund af nationale bidrag fra medlemslandene. Bidragene fra medlemslandene indeholder oplysninger om kriminelle grupperinger, deres aktivitetsområder, deres anvendelse af vold samt eventuel brug af indflydelse over for offentlige myndigheder, politiske kredse m.v. Situationsrapporten indeholder desuden en sammenfatning af de nationale bidrag.

Situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 indeholder en beskrivelse af særlige kriminelle grupperinger fra udvalgte lande også uden for EU samt en beskrivelse af særlige kriminalitetsformer. Tendenser i kriminalitetsudviklingen i forhold til tidligere årsrapporter bliver ligeledes beskrevet. På baggrund af denne

sammenlignende og beskrivende analyse drages en række generelle konklusioner samt konklusioner om de kriminelle grupper og kriminalitetsområderne med henblik på at vurdere den trussel, international organiseret kriminalitet udgør mod EU's medlemslande.

I situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 konkluderes det bl.a., at den organiserede kriminalitet er præget af mindre, men veldisciplinerede grupper af kriminelle, der især beskæftiger sig med kriminalitetsområder, hvor udbyttet er stort og risikoen lille. Det er i øvrigt et gennemgående træk, at den organiserede kriminalitet fra lande uden for EU spiller en større rolle, og at efterforskningen heraf møder særlige vanskeligheder.

Endelig indeholder situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 nogle henstillinger med henblik på udarbejdelsen af fremtidige årsrapporter samt styrkelse af EU's indsats mod den organiserede kriminalitet.

Det henstilles således bl.a., at EU retter kriminalitetsbekæmpelsen mod bestemte grupper af kriminelle snarere end bestemte kriminalitetsområder, at bekæmpelsen af computerkriminalitet styrkes, og at EU styrker samarbejdet med alle oprindelses- og transitlande for narkotikahandel.

- **Europa-Parlamentet.**

En forkortet udgave af situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 vil efter Rådets godkendelse blive offentliggjort og sendt til Europa-Parlamentet.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Det danske bidrag til situationsrapporten vedrørende organiseret kriminalitet i 1999 blev oversendt til udvalgene den 10. august 2000.

Vedrørende: Rådsafgørelse om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt netværk.

Nyt notat.

1. Baggrund.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999 blev det besluttet, at medlemslandene skal styrke den fælles indsats i forbindelse med forebyggelse af kriminalitet.

De relevante dele af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere har følgende ordlyd:

"Det Europæiske Råd opfordrer til, at kriminalpræventive aspekter integreres i foranstaltningerne til bekæmpelse af kriminalitet, samt til en yderligere udbygning af nationale kriminalpræventive programmer. Der bør udvikles

og identificeres fælles prioriteter for kriminalitetsforebyggelse i EU{{PU2}}s eksterne og interne politik, og der bør tages hensyn hertil, når der udarbejdes nye regler.

Der bør i højere grad ske udveksling af oplysninger om bedste praksis, netværket af kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes, og det bør undersøges, om der er basis for et fællesskabsfinansieret program med henblik herpå. De første prioriteter for dette samarbejde kan være ungdoms- og bykriminalitet samt narkotika- og elateret kriminalitet."

På den baggrund er der nu udarbejdet et udkast til rådsafgørelse om oprettelsen af et kriminalpræventivt netværk.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 vil præsentere udkastet til rådsafgørelse om oprettelsen af et europæisk kriminalpræventivt netværk om kriminalitetsforebyggelse.

1. Indhold.

Udkastet til rådsafgørelse fastlægger rammerne for oprettelsen af et europæisk kriminalpræventivt netværk.

Artikel 1 indebærer, at der etableres et netværk som benævnes "Det Europæiske Kriminalpræventive Netværk".

I artikel 2 bestemmes det, at netværket skal bestå af kontaktpunkter, der udpeges af medlemslandene. Hvert medlemsland kan udpege 1- 3 kontaktpunkter, der skal repræsentere de kompetente nationale myndigheder og ekspertise fra den akademiske verden samt eventuelt andre aktører, som f.eks. NGO{{PU2}}ere, kommuner eller virksomheder og organisationer inden for den private sektor. Kommissionen og Europol udpeger ligeledes kontaktpunkter.

Det fastlægges endvidere, at medlemslandene skal sørge for, at kontaktpunkterne behersker i hvert fald to officielle EU-sprog, og at netværket skal bistås af et permanent sekretariat.

I artikel 3 fastlægges netværkets opgaver. Netværket skal bidrage til udviklingen af initiativer med henblik på kriminalitetsforebyggelse på EU-plan samt støtte arbejdet på nationalt og lokalt niveau.

Netværket skal især:

- Aflægge årlige rapporter til Rådet om netværkets aktiviteter og prioriteter for det kommende år. Rapporten skal ligeledes overgives til Europa-Parlamentet. Netværket vil indledningsvis skulle fokusere på ungdoms- og bykriminalitet samt narkotikakriminalitet.
- Efter anmodning rådgive Rådet og Kommissionen om kriminalitetsforebyggelse, herunder kriminalitetsforebyggende aspekter i forbindelse med eksisterende og fremtidige vedtagelser, og bistå Rådet og Kommissionen i forbindelse med udarbejdelse af strategier for kriminalitetsforebyggelse.
- Lette samarbejdet, herunder informations- og erfaringsudveksling mellem medlemslandene, mellem nationale organer samt mellem medlemslandene og Kommissionen, Rådssekretariatet og andre kriminalitetsforebyggende netværk.
- Indsamle og analysere oplysninger om igangværende kriminalitetsforebyggende arbejde, evaluere dette arbejde, analysere kriminalpræventiv praksis og eksisterende oplysninger om kriminalitet og kriminalitetstendenser med henblik på fremtidige beslutninger samt bidrage til besvarelser af spørgeskemaer om forskellige aspekter af kriminalitet og kriminalitetsforebyggelse.
- Bidrage til fastlæggelsen af vigtige emner for forskning, uddannelse og andre projekter inden for det kriminalitetsforebyggende arbejde.
- Planlægge konferencer, seminarer, møder og andre aktiviteter vedrørende kriminalitetsforebyggelse.
- Tilrettelægge den årlige tildeling af "European Crime Prevention Award".

Ifølge artikel 4, skal netværket anlægge en tværfaglig vinkel og inddrage kriminalitetsforebyggende byplanlægningsinitiativer. Netværket skal i denne forbindelse have tæt kontakt til nationale kriminalitetsforebyggende institutioner, forskningsinstitutioner og NGO{{PU2}}ere i medlemslandene.

Netværket offentliggør de årlige rapporter og anden relevant information via Internettet, ligesom netværket i øvrigt skal bidrage til udbredelsen af fællesskabsfinansierede projekter.

Det fremgår af artikel 5, at netværket skal mødes en gang halvårligt på formandskabets foranledning, og at der skal oprettes et administrativt råd for netværket.

Det fremgår endvidere, at opgaverne for det permanente sekretariat skal varetages af Kommissionen, og at udgifterne til etableringen af netværket afholdes over EU{{PU2}}s budget.

1. Europa-Parlamentet.

Udkastet til rådsafgørelse om oprettelsen af et europæisk kriminalpræventivt netværk har endnu ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

2. Høring

Udkastet til rådsafgørelse vil blive sendt i høring hos de relevante myndigheder og organisationer m.v.

3. Subsidiaritetsprincippet.

Udkastet til rådsafgørelse ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Udkastet til rådsafgørelse ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Udkastet til rådsafgørelse har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Kommissionens meddelelse om kriminalitetsforebyggelse.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Ved Rådets resolution af 21. december 1998 om forebyggelse af organiseret kriminalitet blev Kommissionen anmodet om i samarbejde med Europol at udarbejde en rapport, der bl.a. skal indeholde forslag med henblik på mulige fremtidige EU-initiativer vedrørende kriminalitetsforebyggelse.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999 blev det endvidere besluttet, at medlemslandene skal styrke den fælles indsats i forbindelse med forebyggelse af kriminalitet. De relevante dele af konklusionerne fra mødet har følgende ordlyd:

"Det Europæiske Råd opfordrer til, at kriminalpræventive aspekter integreres i foranstaltningerne til bekæmpelse af kriminalitet, samt til en yderligere udbygelse af nationale kriminalpræventive programmer. Der bør udvikles og identificeres fælles prioriteter for kriminalitetsforebyggelse i EU{{PU2}}s eksterne og interne politik, og der bør tages hensyn hertil, når der udarbejdes nye regler.

Der bør i højere grad ske udveksling af oplysninger om bedste praksis, netværket af kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes, og det bør undersøges, om der er basis for et fællesskabsfinansieret program med henblik herpå. De første prioriteter for dette samarbejde kan være ungdoms- og bykriminalitet samt narkotika- og elateret kriminalitet."

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 vil præsentere en meddelelse om kriminalitetsforebyggelse.

1. Indhold.

Kommissionens meddelelse foreligger endnu ikke, men det forventes, at Kommissionens meddelelse vil beskrive mulige initiativer i forbindelse med forebyggelse af organiseret og anden kriminalitet, herunder mulighederne for et fællesskabsfinansieret program.

1. Høring.

Der er ikke foretaget høring i anledning af Kommissionens meddelelse om kriminalitetsforebyggelse.

1. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har endnu ikke modtaget Kommissionens meddelelse.

2. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

3. Subsidiaritetsprincippet.

Kommissionens meddelelse er endnu ikke modtaget, hvorfor det indtil videre ikke er muligt at foretage en vurdering af forholdet til subsidiaritetsprincippet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionens meddelelse vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Meddelelsen vil imidlertid kunne indeholde forslag om initiativer, der ved en eventuel vedtagelse og gennemførelse vil kunne have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Kommissionens meddelelse har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg, men Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg er blevet orienteret om det i igangværende arbejde vedrørende kriminalitetsforebyggelse forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000. Et aktuelt notat om sagen blev oversendt til Retsudvalget den 17. maj 2000 og til Europaudvalget den 18. maj 2000.

Vedrørende: Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af IT-kriminalitet.

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. {{SPA}} 16. oktober 1999 anføres det, at der som led i det strafferetlige samarbejde mellem EU-landene bl.a. bør fokuseres på bekæmpelse af højteknologikriminalitet.

I EU{{PU2}}s strategi for forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der blev vedtaget af Rådet den 27. marts 2000, anføres det, at Rådet, i det omfang det er nødvendigt, bør vedtage instrumenter med henblik på en tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende bl.a. Internet-kriminalitet. Det anføres endvidere, at Rådet i samarbejde med Kommissionen, og under hensyntagen til relevante regler om database, skal behandle spørgsmålet om hvidvaskning af penge ved brug af Internettet.

Bekæmpelsen af Internet-kriminalitet blev i øvrigt drøftet på det uformelle justits- og indenrigsministtermøde i Marseille den 28. {{SPA}} 29. juli 2000, hvor flere ministre gav udtryk for, at det i tilknytning til Europarådets konvention om Internet-kriminalitet, som forventes færdigforhandlet inden årets udgang, bør overvejes at tage skridt til at iværksætte supplerende foranstaltninger blandt EU-landene. Det blev endvidere oplyst, at Kommissionen i løbet af efteråret vil afgive en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om bekæmpelsen af IT-kriminalitet.

Kommissionen har afholdt fem uformelle ekspertmøder vedrørende bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet med deltagelse af eksperter fra medlemslandene og erhvervslivet med henblik på at drøfte mulige EU-tiltag på området.

På denne baggrund vil Kommissionen udarbejde en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om bekæmpelse af IT-kriminalitet. Meddelelsen er endnu ikke modtaget.

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 vil præsentere Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af IT-kriminalitet.

1. Indhold.

På baggrund af drøftelserne under de nævnte ekspertmøder forventes Kommissionens meddelelse bl.a. at indeholde forslag til initiativer indenfor følgende områder:

- Undersøgelse af behovet for fælles definitioner vedrørende ulovligt materiale på Internettet med henblik på at supplere Rådets afgørelse om bekæmpelse af børneporno af 28. maj 2000 og Europarådets konvention om Internet-kriminalitet, der er under forhandling.
- Uddannelsestiltag for efterforskere samt dommere og anklagere.
- Oprettelsen af døgnbetjente kontaktpunkter bestående af personer med særlig sagkundskab indenfor IT- og Internetkriminalitet.
- Metoder til at forbedre udvekslingen af informationer mellem fagfolk på området, herunder juridiske eksperter, dommere og advokater.
- Initiativer med henblik på at udvikle en bedre dialog mellem myndigheder og Internetudbydere for bl.a. at drøfte spørgsmål om lagring af "log on" oplysninger og anonymitet ved brug af Internettet og udarbejdelse af standardformularer til brug for politiets indhentelse af oplysninger hos Internet-udbydere.

1. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har endnu ikke modtaget Kommissionens meddelelse.

2. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

3. Subsidiaritetsprincippet.

Kommissionens meddelelse er endnu ikke modtaget, hvorfor det indtil videre ikke er muligt at foretage en vurdering af forholdet til subsidiaritetsprincippet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionens meddelelse vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Meddelelsen vil imidlertid kunne indeholde forslag om initiativer, der ved en eventuel vedtagelse og gennemførelse vil kunne have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen blev forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet den 17. oktober 2000. Et aktuelt notat om sagen blev fremsendt til udvalgene den 5. oktober 2000.

Vedrørende: Rameafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund

EU-landene har alle, med undtagelse af Luxembourg, ratificeret Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

Den 3. december 1998 vedtog Rådet en fælles aktion (98/699/RIA) vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

Den fælles aktion, der især har til formål at lette identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation, indebærer, at medlemsstaterne vil skulle anvende Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold ensartet, således at hvidvaskning af udbyttet fra alvorlige lovovertrædelser bliver kriminaliseret.

Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15- 16. oktober 1999, at der som led i det strafferetlige samarbejde mellem EU-landene bl.a. vil skulle lægges vægt på bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge.

Under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere har det franske formandskab den 30. juni 2000 fremsat et initiativ med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

Udkastet til rammeafgørelse er i det væsentligste identisk med den ovennævnte fælles aktion fra 1998, idet der dog på enkelte punkter lægges op til ændringer, der ikke alene er af redaktionel karakter.

Baggrunden for det franske initiativ er {{SPA}} udover konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.- 16. oktober 1999 - et ønske om efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden at ændre den retlige karakter af den fælles aktion fra 1998, således at der i stedet bliver tale om en rammeafgørelse.

Udkastet til rammeafgørelse forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november- 1. december 2000 med henblik på en endelig fastlæggelse af indholdet.

1. Indhold

Retsgrundlaget for udkastet til rammeafgørelse er TEU artikel 31, litra a), c) og e), og artikel 34, stk. 2, litra b).

Af udkastets artikel 1, litra a), fremgår det, at medlemsstaterne skal sikre, at der ikke tages eller opretholdes forbehold med hensyn til artikel 2 (konfiskation) i Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, for så vidt lovovertrædelser kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning i mere end ét år.

Det fremgår af udkastets artikel 1, litra b), at medlemsstaterne skal sikre, at der ikke tages eller opretholdes forbehold med hensyn til artikel 6 (hvidvask) i ovennævnte konvention for så vidt angår alvorlige lovovertrædelser. Sådanne lovovertrædelser bør efter udkastet til rammeafgørelse under alle omstændigheder indbefatte lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning i mere end ét år.

Artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse adskiller sig fra den tilsvarende bestemmelse i den fælles aktion fra 1998 derved, at der ikke er mulighed for at opretholde forbehold med hensyn til konfiskation af udbytte af strafbare overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivning.

Medlemsstaterne kan dog efter artikel 1, litra a), i udkastet til rammeafgørelse opretholde deres forbehold med hensyn til artikel 2 i konventionen fra 1990 for så vidt angår konfiskation af udbytte fra overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen, når formålet med et sådant forbehold er at kunne foretage konfiskation af et sådant udbytte, både nationalt og som led i internationalt samarbejde, på grundlag af nationale, fællesskabsretsretlige eller internationale instrumenter vedrørende inddrivelse af fiskale fordringer.

Ifølge artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse skal medlemsstaterne {{SPA}} under hensyn til sammenhængen i straffelovgivningen i øvrigt - træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at lovovertrædelser i henhold til ovennævnte konventions artikel 6, stk. 1, litra a) og b), og rammeafgørelsens artikel 1, litra b) (hvidvask) er undergivet en strafferamme på mindst 4 års fængsel. Denne bestemmelse er en nyskabelse i forhold til den fælles aktion fra 1998.

Efter artikel 3 i udkastet til rammeafgørelse skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres lovgivning vedrørende konfiskation af udbytte fra strafbart forhold gør det muligt at foretage konfiskation af formuegoder af en værdi, der svarer til dette udbytte, også i forbindelse med retssager, der iværksættes efter anmodning fra en anden medlemsstat. Efter denne bestemmelse skal medlemsstaterne kunne udelukke konfiskation af formuegoder, hvis værdien af udbyttet af lovovertrædelser er mindre end 4.000 euro.

Det følger af artikel 4 i udkastet til rammeafgørelse, at medlemsstaterne skal sikre, at alle anmodninger fra andre EU-lande om bistand med henblik på identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af aktiver behandles på samme måde som tilsvarende skridt i forbindelse med nationale sager, mens artikel 5 i udkastet til

rammeafgørelse vedrører ophævelse af en række artikler i den fælles aktion fra 1998, som vil blive afløst af rammeafgørelsens bestemmelser.

Af udkastets artikel 6 fremgår det, at medlemsstaterne inden den 31. december 2002 skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen, og endelig fremgår det af artikel 7 i udkastet til rammeafgørelse, at rammeafgørelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

1. Europa-Parlamentet

Udkastet til rammeafgørelse er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse vedrørende forslaget. *Europa-Parlamentet forventes dog at afgive udtalelse inden rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november- 1. december 2000.*

2. Høring

Udkastet til rammeafgørelse har været sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Datatilsynet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsklubben HK Politiet, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politimesterforeningen i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet og Præsidenterne for Højesteret, Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde.

A. Generelt

Præsidenterne for Østre samt Vestre Landsret og Københavns Byret, Den Danske Dommerforening samt Det Danske Center for Menneskerettigheder har tilkendegivet, at man på grund af den korte svarfrist ikke har haft mulighed for at afgive høringssvar om udkastet til rammeafgørelse.

Rigspolitichefen har ingen bemærkninger til udkastet til rammeafgørelse.

Politiforbundet i Danmark har bemærket, at man kan støtte udkastet til rammeafgørelse, idet intentionerne om at forenkle samarbejdet om bekæmpelse af grænseoverskridende og ofte organiseret kriminalitet inden for narkoområdet og smugleri-området, herunder særlig menneskesmugling, støttes af Politiforbundet.

Politiforbundet i Danmark har peget på, at ensartede regler vil medføre, at efterforskningen, herunder identifikationen af udbytte fra visse kriminelle handlinger, kan gennemføres efter ensartede regler, og uden at enkelte medlemslande kan undlade at efterkomme anmodningen. Dette vil efter Politiforbundet i Danmarks opfattelse fremme initiativet i det enkelte medlemsland, der herved umiddelbart er bekendt med de retslige regler på området i det land, hvor udbyttet måtte befinde sig.

B. Artikel 1, litra a)

Rigsadvokaten har for så vidt angår, artikel 1, litra a), anført, at der ikke fra dansk side er taget forbehold i relation til 1990-konventionens artikel 2 (om konfiskationsforanstaltninger), hvorfor rammeafgørelsen ikke vil indebære nogen ændring af de folkeretlige forpligtelser, der allerede i dag gælder for Danmark, og som må anses for opfyldt ved de generelle konfiskationsbestemmelser i straffelovens §§ 75-77 a.

Rigsadvokaten går på den baggrund ud fra, at rammeafgørelsen ikke griber ind i den gældende praksis, hvorefter et udbytte fra en forbrydelse i visse tilfælde ikke inddrages ved konfiskation, men i stedet ved en bøde, der udmåles i forhold til den opnåede (eller tilsigtede) fortjeneste.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet kan tilslutte sig, at det ikke længere bør være muligt at opretholde forbehold med hensyn til konfiskation af udbytte af strafbare overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivning. Politimesterforeningen har tilsluttet sig Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitets høringssvar, idet Politimesterforeningen har oplyst, at det erfaringsmæssigt har virket hindrende for en effektiv bekæmpelse af skatte- og afgiftskriminalitet, at enkelte af medlemsstaterne aktuelt har taget forbehold med hensyn til konfiskation af udbytte af strafbare overtrædelser af fiskallovgivningen. Politimesterforeningen har anført, at der er tale om en væsentlig forbedring i forhold til gældende ret, hvis muligheden for at opretholde forbehold bortfalder.

C. Artikel 1, litra b)

Advokatrådet peget på, at bestemmelsen i artikel 1, litra b), vil indebære, at der skal ske en udvidelse af området for strafbart hæleri efter den danske straffelov, idet den nuværende opregning af hæleriforbrydelser i straffelovens §§ 191 a og 284, jf. §§ 285 og 286, vil skulle udvides, således at hæleri i forhold til enhver forbrydelse, der kan medføre fængsel i mere end 1 år, skal være strafbart.

Advokatrådet har tilkendegivet, at det er Advokatrådets opfattelse, at der ikke er de store betænkeligheder ved at ændre den danske lovgivning i nødvendigt omfang under hensyntagen til den påtænkte rammeafgørelses indhold, allerede fordi den opregning af hæleriforbrydelser, der allerede findes i den danske straffelov, i praksis må formodes at dække de hælerisituationer, der kan være tale om, også efter en mere generel kriminalisering i den danske straffelov af hæleri.

Politimesterforeningen har anført, at forslaget i artikel 1, litra b), er i overensstemmelse med, hvad Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet har foreslået i betænkning nr. 1371/1999 om hæleri og efterfølgende medvirken, og at et lovforslag på grundlag af udvalgets forslag til en ny hæleribestemmelse forventes fremsat i indenværende Folketingssamling.

D. Artikel 2

Rigsadvokaten har i forbindelse med fastsættelsen af et minimumskrav til strafferammen for hæleri bemærket, at de nye regler om hæleri, der er stillet forslag om i betænkning nr. 1371/1999 fra Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet ("Brydensholt-udvalget"), bygger på en normal strafferamme, der har et strafmaksimum på fængsel i 1 år og 6 måneder, mens der kun i grove tilfælde skal gælde et strafmaksimum på {{SPA}} efter flertallets forslag {{SPA}} fængsel i 6 år.

Rigsadvokaten har anført, at det efter hans opfattelse, så vidt muligt bør søges afklaret, at artikel 2 i udkastet ikke vil være til hinder for en sådan delt strafferamme.

1. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde

Udkastet til rammeafgørelse har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

1. Subsidiaritetsprincippet

Udkastet til rammeafgørelse ses ikke i sin nuværende udformning at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Danmark har den 19. november 1996 ratificeret Europarådets konvention af 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Danmark har i forbindelse med ratifikationen afgivet en række erklæringer. Danmark har således bl.a. i henhold til konventionens artikel 6, stk. 4, afgivet en erklæring, hvorefter artikel 6, stk. 1, der indeholder en forpligtelse til at kriminalisere hvidvask uanset arten af forfærdelsen, alene finder anvendelse på de i straffelovens § 191 a og § 284 angivne forfærdelser.

Efter straffelovens § 191 a straffes den, som modtager eller skaffer sig eller andre del i en vinding, der er erhvervet ved en overtrædelse af § 191 (narkotikahandel), samt den, som ved opbevaring, transport, hjælp til afhændelse eller på lignende måde virker til at sikre en anden udbyttet af en sådan overtrædelse, med fængsel indtil 6 år.

Efter straffelovens § 284 straffes den, som modtager eller skaffer sig eller andre del i en ved tyveri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, bedrageri, databedrageri, mandatsvig, afpresning, skyldnersvig, røveri, overtrædelse af § 289, 2. pkt. (grov moms- og skattesvig), eller § 289 a (grov EU-svig), erhvervet vinding samt den som ved fordølgelse, hjælp til afhændelse eller på lignende måde virker til at sikre en anden udbyttet af en sådan forbrydelse, for hæleri.

En vedtagelse af udkastet til rammeafgørelse vil forpligte Danmark til at ændre straffelovens hæleribestemmelser således, at hæleri i forhold til udbyttet af samtlige strafbare handlinger, som kan medføre fængsel i mere end 1 år, er strafbart. Det bemærkes i den forbindelse, at der allerede i den fælles aktion fra 1998 er bestemmelser, som lægger op til en sådan ændring af straffeloven.

Som anført i regeringens lovprogram for folketingsåret 2000/2001 vil regeringen bl.a. på grundlag af delbetænkningen fra Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet ("Brydensholt-udvalget") i indenværende folketingsamling fremsætte lovforslag med henblik på ændring af straffelovens bestemmelser om

hæleri og anden efterfølgende medvirken. Formålet med ændringerne vil være at udvide kriminaliseringen af hæleri til at omfatte hæleri med hensyn til udbytte fra alle strafbare lovovertrædelser.

Lovforslaget forventes fremsat inden årsskiftet, og Folketingets vedtagelse af dette lovforslag vil bevirke, at man fra dansk side opfylder de lovgivningsmæssige krav i udkastet til rammeafgørelse, og at Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen ikke vil nødvendiggøre yderligere lovændringer.

For så vidt angår spørgsmålet om fastsættelse af et minimumskrav til strafferammen for hæleri på 4 års fængsel, skønnes denne bestemmelse ikke at nødvendiggøre lovændringer, idet narkotikahæleri efter straffelovens § 191 a straffes med indtil 6 år fængsel, og idet straffen for hæleri efter straffelovens § 284, i medfør af straffelovens § 286, stk. 3, når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, eller når et større antal forbrydelser er begået, kan stige til fængsel i indtil 6 år.

Udkastet til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

3. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Udkastet til rammeafgørelse er tillige med et grundnotat om sagen oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 4. og 9. oktober 2000. Endvidere blev sagen forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000. Aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 5. oktober 2000.

Vedrørende: Seminar om ungdomskriminalitet.

Nyt notat.

1. Baggrund

På Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999 blev det besluttet, at medlemslandene skal styrke den fælles indsats i forbindelse med forebyggelse af kriminalitet. De relevante dele af konklusionerne fra mødet har følgende ordlyd:

"Det Europæiske Råd opfordrer til, at kriminalpræventive aspekter integreres i foranstaltningerne til bekæmpelse af kriminalitet, samt til en yderligere udbyggelse af nationale kriminalpræventive programmer. Der bør udvikles og identificeres fælles prioriteter for kriminalitetsforebyggelse i EU's eksterne og interne politik, og der bør tages hensyn hertil, når der udarbejdes nye regler.

Der bør i højere grad ske udveksling af oplysninger om bedste praksis, netværket af kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes, og det bør undersøges, om der er basis for et fællesskabsfinansieret program med henblik herpå. De første prioriteter for dette samarbejde kan være ungdoms- og bykriminalitet samt narkotika- og elateret kriminalitet."

Under det tidligere portugisiske formandskab blev der den 4.- 5. maj 2000 afholdt en konference på højt niveau vedrørende kriminalitetsforebyggelse, og den 19.- 20. oktober 2000 har det franske formandskab afholdt et seminar i Paris vedrørende ungdomskriminalitet.

Det franske formandskab forventes på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november 1. december 2000 at orientere om seminaret i Paris den 19.- 20. oktober 2000.

• Indhold

På seminaret om kriminalitetsforebyggelse, der blev afholdt i Paris den 19.- 20. oktober 2000, blev der udarbejdet en række konklusioner, hvori der bl.a. udtrykkes støtte til forslaget om etablering af et europæisk kriminalitetsforebyggende netværk, der vil kunne beskæftige sig med forebyggelse af ungdomskriminalitet.

Det fremgår endvidere af konklusionerne, at det europæiske kriminalitetsforebyggende netværk bør beskæftige sig med ungdomskriminalitet på permanent basis, og at netværket i den forbindelse bør fremme informationsudveksling samt udvekslingen af personer, der beskæftiger sig med bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Endelig udtrykkes der i konklusionerne støtte til tankerne om oprettelsen af et europæisk center for overvågning af ungdomskriminalitet, idet der dog forud for oprettelsen af et sådant center bør gennemføres en grundig undersøgelse af, hvilken juridisk status centret skal have, hvilke aktiviteter centret skal varetage, samt hvorledes centret skal finansieres.

Fra dansk side deltog Rigsadvokaten og Det Kriminalpræventive Råd i seminaret.

- **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet er ikke orienteret om resultaterne af seminaret.

- **Høring**

Der er ikke foretaget høring i anledning af seminaret.

- **Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Sagen ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Forklarende rapport til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem EU{{PU2}}s medlemslande blev vedtaget af Rådet og undertegnet af medlemslandene den 29. maj 2000. Konventionen er udarbejdet på grundlag af artikel 34 i Traktaten om Den Europæiske Union.

Anmodninger mellem EU-landene om gensidig retshjælp i straffesager fremsættes i dag hovedsageligt på grundlag af Europarådets konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager samt tilhørende tillægsprotokol af 17. marts 1978. Mellem Schengen-landene gælder endvidere nogle særlige bestemmelser i Schengen-konventionen (afsnit III, kapitel 2), ligesom der mellem Benelux-landene gælder særlige bestemmelser i den såkaldte Benelux-traktat. I forholdet mellem de nordiske lande gælder endvidere særlige bestemmelser i den nordiske overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp.

Formålet med EU-retshjælpskonventionen er at styrke det retlige samarbejde mellem EU-landene, navnlig ved at gøre samarbejdet mere smidigt og effektivt.

Konventionen indeholder derfor en række bestemmelser om procedurerne for fremsættelse af anmodninger om retshjælp, hvorefter hovedreglen fremover vil blive, at anmodninger fremsendes direkte mellem medlemslandenes judicielle myndigheder. Konventionen indeholder endvidere bestemmelser om visse særlige former for gensidig retshjælp, herunder afhøring af vidner ved hjælp af videokonferencer, kontrollerede leverancer samt etablering af fælles efterforskningshold. Endelig indeholder konventionen bestemmelser om gensidig bistand i forbindelse med aflytning af telekommunikation.

Med henblik på at lette anvendelsen af konventionen og præcisere indholdet af de enkelte bestemmelser er der udarbejdet en forklarende rapport til konventionen. Den forklarende rapport forventes drøftet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island og godkendt på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000, hvor Rådet ligeledes forventes at træffe bestemmelse om den rende rapport's offentliggørelse i EF-Tidende.

1. Indhold

Den forklarende rapport indeholder for det første et indledende afsnit om baggrunden for udarbejdelsen af konventionen.

Dernæst følger der afsnit med kommentarer til hver enkelt af konventionens bestemmelser, herunder med eksempler på anvendelsen af de enkelte bestemmelser. Der er lagt særlig vægt på de forklarende bemærkninger vedrørende konventionens afsnit om gensidig bistand i forbindelse med aflytning af telekommunikation.

<DOCUMENT_START>

1. Europa-Parlamentet

Udkastet til forklarende rapport har ikke været forelagt Europa-Parlamentet.

2. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af den forklarende rapport.

3. Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde

Udkastet til forklarende rapport har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

4. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Udkastet til forklarende rapport har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Udkastet til forklarende rapport har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg. Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager har tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg senest forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000. Et aktuelt notat blev oversendt til udvalgene den 17. maj 2000.

Vedrørende: Schengen-informationssystemet.

I Budget for 2001 for Sirene (fase II) og Helpdesk

II Budget for 2001 for SISNET

III Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter til C.SIS {{SPA}} tredje kvartal 2000

IV Oversigt over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS

V Nye funktioner i SIS II

Nyt notat.

1. Baggrund.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Danmark og de øvrige nordiske lande er endnu ikke tilsluttet Schengen-informationssystemet (SIS).

1.I Budget for 2001 for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk.

I tilknytning til C.SIS er der etableret en Helpdesk funktion. Oplysninger om driftsfejl i C.SIS og i de nationale dele af Schengen-informationssystemet (N.SIS) indberettes til Helpdesk, der herefter iværksætter fornøden fejlretning.

Sirene-nettet (fase II) er et datatransmissionsnetværk. Netværket anvendes til udveksling af supplerende oplysninger mellem de enkelte landes Sirene- og Vision-kontorer.

Rådets Generalsekretær er ved Rådets afgørelse af 3. maj 1999 blevet bemyndiget til på vegne af Schengen-landene at indgå og forvalte kontrakter om etablering og drift af Helpdesk (forvaltningsenhedens server med henblik på on-line hjælp) og Sirene-nettet (fase II).

De finansielle forpligtelser i henhold til disse kontrakter påhviler ikke De Europæiske Fællesskabers budget, men er reguleret i en finansforordning, der er fastsat af Rådet den 3. maj 1999.

Finansforordningen indeholder regler for det budget, der er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne i henhold til de nævnte kontrakter, inddrivelse af bidragene for Schengen-landene samt regnskabsaflæggelse og revision.

Fastsættelsen af de enkelte landes bidrag sker i henhold til en fordelingsnøgle, der fastlægges hvert år på grundlag af den andel som de enkelte landes momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det foregående regnskabsår, jf. finansforordningens artikel 22. Danmark bidrager med ca. 2 procent.

Rådets Generalsekretær forventes i overensstemmelse med artikel 5 i finansforordningen at fremlægge et budget for 2001 for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk til godkendelse i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender)/mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november - 1. december 2000.

1.II Budget for 2001 for SISNET.

En arbejdsgruppe under Rådet forbereder etableringen af et nyt kommunikationsnetværk til Schengen-informationssystemet. Dette kommunikationsnetværk kaldes SISNET. Det er hensigten, at SISNET skal anvendes dels til kommunikation mellem den centrale tekniske støttefunktion (C.SIS) og de nationale dele af Schengen-informationssystemet (N.SIS), dels til kommunikation mellem de nationale Sirene- og Vision-kontorer. Det er i den forbindelse hensigten, at SISNET skal afløse det eksisterende Sirene-nettet (fase II).

Det er hensigten, at SISNET skal tages i brug senest i august måned 2001, og der er i den forbindelse gennemført en udbudsforretning vedrørende etableringen af SISNET.

Rådets vicegeneralsekretær er ved Rådets afgørelse af 17. december 1999 blevet bemyndiget til at indgå kontrakterne vedrørende SISNET på vegne af medlemsstaterne. Udgifterne hertil vil skulle afholdes af medlemslandene og ikke over Fællesskabets budget.

På den baggrund vedtog Rådet den 27. marts 2000 en finansforordning for SISNET med specifikke regler for opstilling og gennemførelse af det budget, der er nødvendigt for at dække udgifter, der opstår i forbindelse med indgåelsen af kontrakterne vedrørende SISNET, opfyldelse af forpligtelserne i henhold til disse kontrakter efter indgåelsen, inddrivelse af bidragene fra de berørte medlemsstater samt regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne.

Det følger af finansforordningen for SISNET, at Danmarks bidrag til SISNET skal beregnes hvert år på grundlag af den andel, som Danmarks momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det foregående regnskabsår. Danmark bidrager med ca. 2 procent. De enkelte lande skal indbetale 25 procent af deres respektive bidrag senest henholdsvis pr. 15. februar, 1. april, 1. juli og 1. oktober.

Rådets Generalsekretær forventes i overensstemmelse med artikel 8 i finansforordningen for SISNET at fremlægge et budget for 2001 for SISNET til godkendelse i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender)/mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november - 1. december 2000.

1.III Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter til C.SIS {{SPA}} tredje kvartal 2000.

Efter finansforordningen for C.SIS skal Frankrig hvert kvartal udarbejde en oversigt over anlægsudgifter til C.SIS.

En oversigt vedrørende tredje kvartal 2000 forventes fremlagt til orientering i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender)/mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november - 1. december 2000.

1.IV Oversigt over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS.

Efter Schengen-konventionens artikel 101, stk. 4, skal hver kontraherende part indgive en liste til Rådet (Schengen-landene) over, hvilke kompetente myndigheder der har tilladelse til direkte søgning i oplysningerne i Schengen-informationssystemet. Det skal på listen for hver myndighed angives, hvilke oplysninger myndigheden må søge og til hvilke formål.

Danmark har efter anmodning fra Rådets Generalsekretariat i september måned 2000 meddelt, hvilke danske myndigheder, der ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde i marts måned 2001 vil få adgang til direkte søgning af data i Schengen-informationssystemet.

En samlet oversigt over de myndigheder, der i hver enkelt medlemsstat har adgang til direkte søgning af data i SIS, forventes fremlagt til orientering i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender)/mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november - 1. december 2000.

1.V Nye funktioner i SIS II.

Den videre udvikling og fornyelse af Schengen-informationssystemet (SIS) drøftes løbende i rådsregi. Det eksisterende SIS I + skal på et tidspunkt afløses af et nyt SIS, der betegnes SIS II. De relevante arbejdsgrupper har indledt nogle overordnede og foreløbige drøftelser om, hvilke nye funktioner der eventuelt skal tilføjes i forbindelse med udviklingen af SIS II.

Formandskabet forventes i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender)/mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november - 1. december 2000 at redegøre for de foreløbige overvejelser vedrørende de mulige nye funktioner i SIS II.

1. Indhold.

2.I Budget for 2001 for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk.

Budgetforslaget vedrørende Sirene-nettet (fase II) for 2001 er på i alt 1.221.000 euro (svarende til ca. 9.098.000 dkr).

Budgetforslaget for 2001 er mindre end det tilsvarende budgetforslag for 2000, der var på 2.294.535 euro (svarende til ca. 17.097.000 dkr). Forskellen på de budgetterede udgifter for 2000 og det foreliggende budgetforslag for 2001 skyldes, at kontrakten vedrørende Sirene-nettet (fase II) udløber den 23. august 2001, samt at der i 2000 er afholdt udgifter til etablering af en række nye kontaktpunkter for datakommunikationen mellem de nordiske lande og østlige Schengen-lande.

Det fremgår af budgetforslaget, at der i alt er afsat ca. 100.000 euro (svarende til ca. 745.000 dkr) til dækning af eventuelle aktiviteter i forbindelse med kontraktens udløb og overgangen til det nye kommunikationsnet, SISNET, der blandt andet erstatter det nuværende Sirene-net.

Budgetforslaget vedrørende Helpdesk er på i alt 19.500 euro (svarende til ca. 145.000 dkr). Budgetforslaget for 2000 var på 18.000 euro (svarende til ca. 134.000 dkr).

Herudover er der forudset bankomkostninger på 500 euro (svarende til ca. 3.700 dkr) i forbindelse med administration af den samlede konto for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk.

Det samlede budgetforslag for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk for 2001 udgør 1.241.000 euro (svarende til ca. 9.247.000 dkr). Danmarks bidrag til budgettet for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk i 2001 vil udgøre ca. 185.000 dkr.

2.II Budget for 2001 for SISNET.

Budgetforslaget vedrørende SISNET for 2001 er på i alt 1.840.500 euro (svarende til ca. 13.714.000 dkr).

Budgetforslaget for 2001 er større end det tilsvarende budget for 2000, der var på 110.000 euro (svarende til ca. 820.000 dkr). Forskellen på de to budgetter skal ses på baggrund af, at de samlede anlægsudgifter for SISNET skal betales i 2001, ligesom driften af SISNET forventes påbegyndt i 2001. I 2000 var der alene budgetteret med afholdelse af udgifter vedrørende udbudsforretningen for SISNET.

Danmarks bidrag til budgettet for SISNET for 2001 vil udgøre ca. 274.000 dkr.

2.III Kvartalsoversigt vedrørende anlægsudgifter til C.SIS {{SPA}} tredje kvartal 2000.

Det fremgår af oversigten, at der i perioden fra 18. december 1991 til 30. juni 2000 i alt er godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 19.755.386,61 euro (svarende til ca. 147.201.000 dkr), og at der i tredje kvartal 2000 er

godkendt anlægsudgifter vedrørende C.SIS (SIS I) for 99.411,60 euro (svarende til ca. 741.000 dkr). I alt er der godkendt anlægsudgifter til C.SIS (SIS I) for 19.854.798 euro (svarende til ca. 147.942.000 dkr).

Det fremgår endvidere af oversigten, at der indtil 30. juni 2000 er godkendt anlægsudgifter vedrørende SIS II for 461.663 euro (svarende til ca. 3.440.000 dkr), mens ingen anlægsudgifter er godkendt for SIS II for tredje kvartal 2000.

I alt er der godkendt anlægsudgifter for C.SIS for 20.316.461 euro (svarende til ca. 151.382.000 dkr).

2.IV Oversigt over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS.

Det fremgår af oversigten, at der ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde vil blive givet politiet, Indenrigsministeriet, Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriets visumudstedende repræsentationer tilladelse til at foretage direkte søgning af data i Schengen-informationssystemet.

Det fremgår endvidere af oversigten, at dansk politi vil blive givet adgang til at søge oplysninger om eftersøgte personer, uønskede udlændinge, forsvundne personer, vidner/personer, der er indstævnet for en domstol, personer og motorkøretøjer, der overvåges, samt genstande, der eftersøges, jf. Schengen-konventionens artikel 95 {{SPA}} 100.

Dansk politi vil blive givet adgang til at søge disse typer af oplysninger med henblik på at kunne varetage grænsekontrol og anden politikontrol inde i landet, jf. Schengen-konventionens artikel 101, stk. 1, litra a) og b).

Indenrigsministeriet, Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriets visumudstedende repræsentationer vil med henblik på udstedelse af visa og opholdstilladelser, jf. Schengen-konventionens artikel 101, stk. 2, alene blive givet adgang til at søge oplysninger om uønskede udlændinge, der nægtes indrejse, jf. Schengen-konventionens artikel 96.

2.V Nye funktioner i SIS II.

Formandskabet forventes at redegøre for de foreløbige overordnede overvejelser om, hvilke nye funktioner, der eventuelt vil kunne indarbejdes i forbindelse med udviklingen af SIS II. De videre overvejelser vil bero på en nærmere undersøgelse af de juridiske, tekniske og økonomiske spørgsmål, der er forbundet med tilføjelsen af nye funktioner.

2. Europa-Parlamentet.

Hverken budgetforslaget for 2001 vedrørende Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk, budgetforslaget for 2001 vedrørende SISNET, kvartaloversigten vedrørende anlægsudgifter til C.SIS {{SPA}} tredje kvartal 2000, oversigten over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS eller sagen vedrørende eventuelle nye funktioner i SIS II har været forelagt for Europa-Parlamentet.

3. Høring.

Der er ikke foretaget høring i anledning af budgetforslaget for 2001 vedrørende Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk, budgetforslaget for 2001 vedrørende SISNET, kvartaloversigten vedrørende anlægsudgifter til C.SIS {{SPA}} tredje kvartal 2000, oversigten over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS eller sagen vedrørende eventuelle nye funktioner i SIS II.

4. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagerne.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagerne har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

7.I Budget for 2001 for Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk.

Det danske bidrag til etablering og drift af C.SIS, herunder udgifterne forbundet med Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk, betales af Rigspolitichefen og Indenrigsministeriet, og udgifterne hertil afholdes indenfor de bevillingsmæssige rammer.

Budgetforslagene vedrørende Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk for 2001 ses ikke udover det under punkt 2 anførte at have statsfinansielle konsekvenser.

Budgetforslagene har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7.II Budget for 2001 for SISNET.

Det danske bidrag til etablering og drift og etablering af SISNET vil blive betalt af Rigspolitichefen og Indenrigsministeriet, og udgifterne vil blive afholdt indenfor de bevillingsmæssige rammer.

Budgetforslaget for SISNET for 2001 ses ikke udover det under punkt 2 anførte at have statsfinansielle konsekvenser.

Budgetforslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7.III Kvartaloversigt vedrørende anlægsudgifter til C.SIS {{SPA}} tredje kvartal 2000.

Kvartaloversigten vedrørende anlægsudgifter til C.SIS for tredje kvartal 2000 har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

7.IV Oversigt over myndigheder, der er autoriserede til at foretage søgning i SIS.

Oversigten over myndigheder, der har tilladelse til direkte søgning af data i SIS, har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

7.V Nye funktioner i SIS II.

Redegørelsen for overvejelserne om nye funktioner i SIS II har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagerne har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg eller Europaudvalg.

Vedrørende: Rådets afgørelse om Schengen-reglernes iværksættelse i forhold til de nordiske lande.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

Den 19. december 1996 undertegnede Danmark, Finland og Sverige tiltrædelsesaftaler i forhold til Schengen-.konventionen. Samtidig undertegnede Norge og Island en samarbejdsaftale i forhold til Schengen-landene.

Folketinget bemyndigede ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 regeringen til at ratificere tiltrædelsesaftalen på Danmarks vegne, og ratifikationen fandt herefter sted den 23. september 1997.

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengen-samarbejdet blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol (*Schengen-protokollen*), der er knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Det fremgår af Schengen-protokollens artikel 6, at Island og Norge, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, deltager som associerede i gennemførelsen af Schengen-reglerne og den videre udvikling heraf på baggrund af samarbejdsaftalen af 19. december 1996. Island og Norge har henholdsvis den 18. maj 1999 og den 30. juni 1999 indgået aftaler med Rådet om de relevante procedurer i forbindelse hermed. Aftalerne, der er ratificeret af Island den 26. maj 2000 og af Norge den 17. maj 2000, trådte i kraft den 26. juni 2000.

Af Schengen-protokollens artikel 2 fremgår det, at Schengen-reglerne, der er nærmere defineret i et bilag til protokollen, fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er gældende for EU-landene, bortset fra Storbritannien og Irland. For Danmarks og de øvrige nordiske landes vedkommende følger det af artikel 2, stk. 2, at Schengen-reglerne først er gældende fra den dato, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt EU-landene, bortset fra Storbritannien og Irland.

Rådet (Schengen-landene) træffer afgørelsen, når det har konstateret, at forudsætningerne for gennemførelsen af Schengen-reglerne er opfyldt, og at kontrollen ved de ydre grænser er effektiv.

Forud herfor skal der gennemføres en evaluering af de nordiske lande.

Mandatet for evalueringen af de nordiske lande blev fastlagt på et møde den 16. december 1999 i De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper). Det fremgår af mandatet, at Den Europæiske Union sigter mod, at der inden udgangen af 2000 vil blive truffet afgørelse om at bringe Schengen-reglerne i anvendelse i forhold til de nordiske lande.

Det fremgår endvidere af mandatet, at der i løbet af år 2000 skal udarbejdes en rapport, der evaluerer de fem nordiske landes mulighed for at bringe Schengen-reglerne i anvendelse. Rådet skal på baggrund af rapporten træffe afgørelse om de nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde.

Danmark og de øvrige nordiske lande er i tæt samarbejde i færd med at gennemføre de nødvendige foranstaltninger med henblik på landenes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde samt den forudgående evaluering af de nordiske lande.

Evalueringen af de nordiske lande blev indledt i begyndelsen af år 2000, hvor de nordiske lande besvarede et omfattende spørgeskema vedrørende iværksatte og forberedte foranstaltninger med henblik på landenes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde.

I henholdsvis marts og april måned 2000 gennemførte Schengen-landene evalueringsbesøg i de nordiske lande vedrørende databeskyttelse og politisamarbejde. De deltagende repræsentanter fra Schengen-landene fik i den forbindelse mulighed for at møde repræsentanter for relevante myndigheder, herunder registermyndigheder, i de respektive nordiske lande, ligesom de f.eks. i Danmark fik mulighed for at besigtige loka liteterne for bl.a. SIRENE-kontoret, virksomheden CSC, der skal drive den danske nationale del af Schengen-informationssystemet (N.SIS), samt Øresundsforbindelsen.

Der er udarbejdet to rapporter om resultaterne af evalueringsbesøgene. Rapporterne er generelt positive i bedømmelsen af de nordiske lande. Rapporterne indeholder tillige enkelte anbefalinger i forhold til de nordiske lande, bl.a. med henblik på indsamling af oplysninger til brug for det politimæssige samarbejde, ligesom der anmodes om yderligere oplysninger vedrørende bl.a. den organisatoriske tilrettelæggelse af S IRENE-kontorerne i de nordiske lande og om anvendelsen af de såkaldte "nordic alerts" (nordiske efterlysninger).

På et møde den 29. maj 2000 i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island tog ministrene de foreløbige evalueringsresultater vedrørende databeskyttelse og politisamarbejde til efterretning. I tilknytning til mødet vedtog Rådet (retlige og indre anliggender) et udkast til rådskonklusioner vedrørende evalueringen af de nordiske lande.

I konklusionerne notede Rådet sig med tilfredshed de betydelige fremskridt i det forberedende arbejde med henblik på Schengen-reglernes iværksættelse i forhold til de nordiske lande.

Samtidig fastslog Rådet, at der - hvis forudsætningerne i de foreløbige evalueringsrapporter opfyldes rettidigt - ikke vil være grund til på ny at vurdere det forberedende arbejde på de evaluerede områder.

Rådet henstillede i konklusionerne, at det forberedende arbejde fortsættes med henblik på forelæggelsen af en fuldstændig evalueringsrapport. Herudover konstaterede Rådet, at det i begyndelsen af 2001 vil blive kontrolleret, om Schengen-informationssystemet fungerer efter hensigten. Endelig bekræftede Rådet i konklusionerne den politiske målsætning om inden udgangen af år 2000 at kunne træffe afgørelse om at bringe Schengen-reglerne i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001.

I juni måned 2000 gennemførtes evalueringsbesøg vedrørende det konsulære visumsamarbejde, herunder på den danske ambassade i Moskva. De deltagende repræsentanter fra Schengen-landene blev orienteret om de nuværende sagsgange på ambassaden og om planlagte tiltag med henblik på opfyldelse af Schengen-reglerne om visum-samarbejdet. Der er udarbejdet en rapport om resultatet af evalueringsbesøgene. Rapporten er positiv for så vidt angår de danske forhold.

På et møde den 28. september 2000 i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island tog ministrene en orientering om status for det forberedende arbejde, herunder resultatet af evalueringen vedrørende det konsulære visumsamarbejde, til efterretning.

I september måned 2000 gennemførtes evalueringsbesøg vedrørende kontrollen ved de ydre Schengen-grænser. Der er udarbejdet en samlet rapport om resultatet af evalueringsbesøgene. Rapporten er generelt positiv i bedømmelsen af de nordiske lande, idet rapporten dog indeholder enkelte anbefalinger for så vidt angår infrastruktur, udstyr og uddannelse i de nordiske lande. Rapporten konkluderer, at de nordiske lande har tilvejebragt et tilfredsstillende retligt grundlag for en gennemførelse af Schengen-reglerne, og at evalueringskomitéen er overbevist om, at de nordiske lande vil opfylde betingelserne for Schengen-reglernes iværksættelse, hvis landene tager højde for komitéens anbefalinger. Samtidig peger evalueringskomitéen på, at der inden marts måned 2001 bør aflægges besøg i større internationale lufthavne i de nordiske lande (herunder Københavns Lufthavn i Kastrup og Billund Lufthavn) samt i større havne med internationale

anløb (herunder Københavns Havn og Esbjerg Havn) med henblik på at sikre, at det forberedende arbejde, herunder de bygningsmæssige og andre nødvendige foranstaltninger med henblik på Schengen-reglernes anvendelse, er gennemført.

De nordiske lande har tilkendegivet, at de vil efterkomme anbefalingerne i rapporten, og de nordiske lande har i den forbindelse fremlagt detaljerede oversigter over, hvordan og hvornår den resterende del af det forberedende arbejde vil blive gennemført.

Det er endvidere en forudsætning for at bringe Schengen-reglerne i anvendelse i forhold til de nordiske lande, at det konstateres, at Schengen-informationssystemet fungerer efter hensigten i de nordiske lande. En effektiv kontrol heraf forudsætter, at brugerne i de respektive nordiske lande har adgang til reelle data fra de øvrige Schengen-lande. Det er derfor nødvendigt at træffe afgørelse om at bringe reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet i anvendelse i forhold til de nordiske lande, før de øvrige Schengen-regler bringes i anvendelse.

Det franske formandskab har på den baggrund fremlagt et udkast til en rådsafgørelse om at bringe samtlige Schengen-regler i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet bringes i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001 med henblik på at gøre det muligt at gennemføre en evaluering af Schengen-informationssystemet i de nordiske lande i januar måned 2001. Udkastet til rådsafgørelsen forventes vedtaget i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender)/mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 30. november *{{SPA}}* 1. december 2000.

- **Indhold.**

Udkastets artikel 1 bestemmer, at samtlige Schengen-regler bringes i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, medmindre der i medfør af bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, træffes afgørelse om at udskyde denne dato.

Artikel 2 bestemmer, at Schengen-reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet bringes i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001. Bestemmelsen indebærer, at de nordiske lande vil kunne indlægge og på lige fod med de øvrige Schengen-lande få adgang til at anvende reelle data i Schengen-informationssystemet fra denne dato.

Eftersom de øvrige Schengen-regler, herunder bestemmelserne om afskaffelse af kontrollen ved de indre grænser, først vil blive bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, vil de nordiske lande ikke inden da kunne indlægge oplysninger i Schengen-informationssystemet om uønskede udlændinge i medfør af Schengen-konventionens artikel 96. De nordiske lande vil endvidere ikke før den 25. marts 2001 være forpligtet til at nægte indrejse på deres område i forhold til eller udsende tredjelandstatsborgere, der af et andet Schengen-land er indberettet i Schengen-informationssystemet som uønskede, og som kommer direkte fra et Schengen-land, der allerede anvender Schengen-reglerne.

De nordiske lande vil endvidere indtil den 25. marts 2001 kunne tillade indrejse af tredjelandstatsborgere, uanset om vedkommende er indberettet i Schengen-informationssystemet som uønsket af et af de øvrige Schengen-lande.

Artikel 3, stk. 1, indeholder bestemmelser om gennemførelse af evalueringsbesøg i de nordiske lande med henblik på at kontrollere, at Schengen-informationssystemet fungerer efter hensigten og anvendes korrekt, samt at lufthavne og havne opfylder forudsætningerne for Schengen-reglernes fulde iværksættelse. Der skal udarbejdes rapporter om evalueringsbesøgene, og disse skal forelægges for Rådet inden den 1. marts 2001.

Efter artikel 3, stk. 2, kan Rådet på baggrund af evalueringsrapporterne beslutte at udskyde datoen i artikel 1. Afgørelsen skal træffes med kvalificeret flertal blandt de lande, der er nævnt i artikel 1 i Schengen-protokollen (Schengen-landene), og med stemmeafgivning fra mindst 10 af disse lande. Det betyder, at Danmark, Finland og Sverige deltager i stemmeafgivningen, men ikke alene vil kunne blokere for en afgørelse om at udskyde datoen i rådsafgørelsens artikel 1. Det betyder endvidere, at Island og Norge ikke deltager i afstemningen. Afgørelse om fastsættelse af en ny dato for iværksættelse af Schengen-reglerne i de nordiske lande træffes af Rådet med enstemmighed blandt de lande, der er nævnt i artikel 1 i Schengen-protokollen. Det betyder, at Danmark, Finland og Sverige - men ikke Island og Norge - deltager i afstemningen.

Artikel 4 bestemmer, at afgørelsen træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

- **Europa-Parlamentet.**

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

- **Høring.**

Der er ikke foretaget høring i anledning af udkastet til rådsafgørelsen.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.**

Sagen ses ikke i sig selv at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Sagen blev forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) henholdsvis den 29. maj og den 28. september 2000 forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering.

Aktuelle notater om sagen er oversendt den 17. maj og den 14. september 2000 til Folketingets Retsudvalg samt den 18. maj og den 15. september 2000 til Folketingets Europaudvalg.

Endvidere er en redegørelse vedrørende det forberedende arbejde med henblik på Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde oversendt den 18. maj 2000 til Folketingets Retsudvalg og den 20. juli 2000 til Folketingets Europaudvalg.

Vedrørende: Rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

Nyt notat.

1. Baggrund

Det franske formandskab fremsatte den 3. august 2000 dels et forslag til direktiv om bistand til ulovlig indrejse og rejse samt ulovligt ophold dels et udkast til rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige regler med henblik på bekæmpelse af bistand til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

Formålet med forslaget til direktiv og udkastet til rammeafgørelse er bl.a. på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.- 16. oktober 1999 og Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.- 20. juni 2000 at sikre, at der i alle EU-lande er effektive strafferetlige regler for så vidt angår menneskesmugling. Forslaget til direktiv indeholder således bestemmelser, der fastlægger hvilke handlinger medlemsstaterne skal kriminalisere, mens udkastet til rammeafgørelse indeholder bestemmelser om de strafferetlige sanktioner i forbindelse med menneskesmugling.

Et særskilt notat om forslaget til direktiv er udarbejdet af Indenrigsministeriet.

Det forventes, at Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november {{SPA}} 1. december 2000 vil få lejlighed til at drøfte visse udstående spørgsmål i såvel direktivforslaget som udkastet til rammeafgørelse.

- **Indhold.**

Retsgrundlaget for udkastet til rammeafgørelse er artikel 29, artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b).

I artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse fastslås det, at medlemsstaterne skal tage de nødvendige skridt for sikre, at de i direktivforslagets artikel 1 og artikel 2 nævnte strafbare handlinger, kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive,

står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen, har afskrækkende virkning, kan medføre udlevering og eventuelt andre foranstaltninger.

Sådanne andre foranstaltninger kan omfatte konfiskation af det transportmiddel, der er benyttet i forbindelse med den strafbare handling, forbud mod direkte eller gennem en mellemmand at udøve sådan erhvervsmæssig virksomhed, hvorunder den strafbare handling blev begået, og udvisning med indrejseforbud, hvis den dømte person ikke er statsborger i en medlemsstat i Den Europæiske Union.

Ifølge artikel 1, litra a) i direktivforslaget skal medlemsstaterne iværksætte passende sanktioner over for enhver, der hjælper eller forsøger at hjælpe en udlænding, der ikke er statsborger i en EU-medlemsstat eller i Norge eller Island med at trænge ind eller rejse på en medlemsstats eller Norges eller Islands område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse.

Efter artikel 1, litra b) i direktivforslaget skal medlemsstaterne endvidere iværksætte passende sanktioner over for enhver, der med vinding for øje hjælper eller forsøger at hjælpe en udlænding, der ikke er statsborger i en EU-medlemsstat eller i Norge eller Island, med at opholde sig på en medlemsstats eller Norges eller Islands område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Af direktivforslagets artikel 2 fremgår det, at forsøg og medvirken til de i artikel 1 nævnte handlinger tillige skal være strafbar.

Efter artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse skal medlemslandene sikre, at de handlinger, der er omtalt i direktivforslagets artikel 1 og artikel 2 er undergivet en strafferamme på mindst 10 års fængsel, når handlingerne er begået under nærmere opregnede omstændigheder, herunder når den strafbare handling er begået af flere end to personer, når den strafbare handling er begået gentagne gange, og når gerningsmanden er tjenestemand eller på anden måde offentlig ansat. Herudover skal strafferammen for menneskesmugling fastsættes til mindst fængsel i indtil 10 år, når den strafbare handling er begået med henblik på menneskehandel eller seksuel udnyttelse af børn som defineret i den fælles aktion af 24. februar 1997 om menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, under anvendelse af tvang eller vildledning, eller når den strafbare handling er begået på en sådan måde, at de personer, der er genstand for den strafbare handling, er blevet udsat for livsfare. Endelig gælder minimumskravet til strafferammen i tilfælde, hvor menneskesmuglingen foretages med henblik på at gøre det muligt for den smuglede person at udføre arbejde i strid med den pågældende medlemsstats regler om arbejdstilladelse.

Udkastets artikel 3 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang lovovertrædelsen er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, med henblik på at skaffe den juridiske person vinding.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Ifølge udkastets artikel 4 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionale og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Udkastets artikel 5 indeholder bestemmelser om straffemyndighed. Efter stk. 1 er hver medlemsstat således forpligtet til at have straffemyndighed, når en af de af rammeafgørelsen omfattede lovovertrædelser er begået helt eller delvist på medlemsstatens territorium. Efter stk. 2 er medlemsstaten ligeledes forpligtet til at have straffemyndighed, hvis gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat. Denne bestemmelse er dog fakultativ, og medlemsstaterne kan meddele Rådets Generalsekretariat, i hvilket omfang bestemmelsen skal gælde for den pågældende medlemsstat.

Det følger af artikel 6, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen inden den 1. november 2001. Medlemsstaterne skal endvidere inden den 1. november 2001 meddele Rådets Generalsekretariat og Kommissionen indholdet af de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af rammeafgørelsen. Rådet skal herefter inden den 30. maj 2002 på baggrund af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen.

Efter udkastets artikel 7 træder rammeafgørelsen i kraft samme dag, som den bliver offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

- **Europa-Parlamentet**

Udkastet til rammeafgørelse er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse vedrørende udkastet.

- **Høring**

Udkastet til rammeafgørelse vil blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer inden for kort tid.

- **Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde**

Udkastet til rammeafgørelse har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Udkastet til rammeafgørelse ses ikke i sin nuværende udformning at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Efter udkastet til rammeafgørelse forpligtes medlemsstaterne bl.a. til at sikre, at de i direktivforslagets artikel 1 og 2 nævnte handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, der kan medføre udlevering.

Bistand til ulovlig indrejse og ophold i Danmark kan efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med fængsel indtil 2 år.

Bistand til ulovlig indrejse og ophold i Danmark med henblik på indrejse i et andet land, hvor udlændingen ville blive afvist eller tilbagesendt, og bistand til indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt, kan efter udlændingelovens § 59, stk. 5, alene straffes i det omfang en sådan bistand sker for vindings skyld.

Efter de gældende regler i udlændingeloven vil man således ikke kunne straffe en person, der bistår en trejdlandsstatsborger med ulovlig indrejse eller ophold i en anden medlemsstat, når bistanden ikke ydes for vindings skyld. På samme måde er det en betingelse for strafansvar efter straffelovens § 125 a om menneskesmugling, der sker under skærpende omstændigheder, at bistanden ydes for vindings skyld.

En gennemførelse af artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse vil således allerede på grund af forbindelsen til artikel 1 og artikel 2 i direktivforslaget nødvendiggøre lovændringer.

Herudover indeholder artikel 1, stk. 2, i udkastet til rammeafgørelse et minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer på 10 års fængsel for så vidt angår de i artikel 1 og 2 i direktivforslaget nævnte handlinger, når disse handlinger er begået under en række i bestemmelsen opregnede skærpende omstændigheder.

Denne bestemmelse vil nødvendiggøre lovændringer, da strafferammen for menneskesmugling efter straffelovens § 125 a alene er fængsel i indtil 4 år.

Endvidere vil ikke alle de artikel 1, stk. 2, i udkastet til rammeafgørelse opregnede skærpende omstændigheder være at anse for skærpende omstændigheder efter straffelovens § 125 a.

Udkastet til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.